

Europeiska unionens officiella tidning

L 176

Svensk utgåva

Lagstiftning

femtiofjärde årgången

5 juli 2011

Innehållsförteckning

II Icke-lagstiftningsakter

INTERNATIONELLA AVTAL

2011/392/EU:

- ★ Rådets beslut av den 13 maj 2011 om ingående av avtalet mellan Europeiska unionen och Konungariket Marocko om inrättande av en tvistlösningsmekanism 1

Avtal mellan Europeiska unionen och Konungariket Marocko om inrättande av en tvistlösningsmekanism 2

FÖRORDNINGAR

- ★ Kommissionens förordning (EU) nr 647/2011 av den 4 juli 2011 om rättelse av den slovenska versionen av förordning (EU) nr 258/2010 om särskilda villkor för import av guarkärnmjöl med ursprung i eller avsänt från Indien på grund av risken för kontaminering med pentaklorfenol och dioxiner samt om upphävande av beslut 2008/352/EG ⁽¹⁾ 17

- ★ Kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 648/2011 av den 4 juli 2011 om ändring av förordning (EG) nr 1266/2007 vad gäller tillämpningsperioden för övergångsbestämmelserna avseende villkoren för att undanta vissa djur från utförselförbudet i rådets direktiv 2000/75/EG ⁽¹⁾ 18

Kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 649/2011 av den 4 juli 2011 om fastställande av schablonvärden vid import för bestämning av ingångspriset för vissa frukter och grönsaker 20

Pris: 4 EUR

(forts. på nästa sida)

(¹) Text av betydelse för EES

SV

De rättsakter vilkas titlar är tryckta med fin stil är sådana rättsakter som har avseende på den löpande handläggningen av jordbrukspolitiska frågor. De har normalt begränsad giltighetstid.

Beträffande alla övriga rättsakter gäller att titlarna är tryckta med fet stil och föregås av en asterisk.

Kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 650/2011 av den 4 juli 2011 om ändring av de representativa priser och tilläggsbelopp för import av vissa sockerprodukter som fastställs genom förordning (EU) nr 867/2010 för regleringsåret 2010/11	22
--	----

DIREKTIV

★ Rådets direktiv 2011/64/EU av den 21 juni 2011 om strukturen och skattesatserna för punkt-skatten på tobaksvaror	24
--	----

BESLUT

2011/393/EU:

★ Kommissionens beslut av den 8 mars 2011 om den åtgärd C 18/10 (f.d. NN 20/10) som Frankrike har genomfört till förmån för leverantörer i flygindustrin (Aero 2008) [delgivet med nr K(2011) 1378] ⁽¹⁾	37
--	----

2011/394/EU:

★ Kommissionens genomförandebeslut av den 1 juli 2011 om ändring av beslut 2009/821/EG vad gäller förteckningen över gränskontrollstationer och veterinärenheter i Traces [delgivet med nr K(2011) 4594] ⁽¹⁾	45
---	----

2011/395/EU:

★ Kommissionens genomförandebeslut av den 1 juli 2011 om upphävande av beslut 2006/241/EG om vissa skyddsåtgärder mot vissa produkter med animaliskt ursprung, med undantag av fiskeriprodukter, som har sitt ursprung i Madagaskar [delgivet med nr K(2011) 4642] ⁽¹⁾	50
---	----

2011/396/EU:

★ Kommissionens genomförandebeslut av den 4 juli 2011 om godkännande av ett laboratorium i Japan för att utföra serologiska tester för kontroll av rabiesvaccins effektivitet [delgivet med nr K(2011) 4595] ⁽¹⁾	51
---	----

2011/397/EU:

★ Europeiska centralbankens beslut av den 21 juni 2011 om ackrediteringsförfaranden avseende miljöaspekter och arbetsmiljöfrågor vid tillverkningen av eurosedlar (ECB/2011/8)	52
--	----

⁽¹⁾ Text av betydelse för EES

II

(Icke-lagstiftningsakter)

INTERNATIONELLA AVTAL

RÅDETS BESLUT

av den 13 maj 2011

om ingående av avtalet mellan Europeiska unionen och Konungariket Marocko om inrättande av en tvistlösningsmekanism

(2011/392/EU)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA BESLUT

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktions-sätt, särskilt artikel 207.4 första stycket jämförd med artikel 218.6 a,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

med beaktande av Europaparlamentets godkännande, och

av följande skäl:

(1) Den 24 februari 2006 bemyndigade rådet kommissionen att inleda förhandlingar med partnerländerna i Medelhavsområdet i syfte att inrätta en tvistlösningsmekanism för handelsbestämmelserna.

(2) Kommissionen har fört förhandlingar i samråd med den kommitté som har tillsatts enligt artikel 207 i fördraget och inom ramen för de förhandlingsdirektiv som har utfärdats av rådet.

(3) Dessa förhandlingar har slutförts och ett avtal mellan Europeiska unionen och Konungariket Marocko om inrättande av en tvistlösningsmekanism (nedan kallat *avtalet*) paraferades den 9 december 2009.

(4) Avtalet undertecknades på Europeiska unionens vägnar den 13 december 2010.

(5) Avtalet bör ingås.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Avtalet mellan Europeiska unionen och Konungariket Marocko om inrättande av en tvistlösningsmekanism godkänns härmed på unionens vägnar.

Texten till avtalet åtföljer detta beslut.

Artikel 2

Rådets ordförande ska på unionens vägnar göra den anmälan som avses i artikel 23 i avtalet ⁽¹⁾.

Artikel 3

Detta beslut träder i kraft samma dag som det antas.

Utfärdat i Bryssel den 13 maj 2011.

På rådets vägnar

MARTONYI J.

Ordförande

⁽¹⁾ Dagen för avtalets ikraftträdande kommer att offentliggöras av rådets generalsekretariat i *Europeiska unionens officiella tidning*.

AVTAL

mellan Europeiska unionen och Konungariket Marocko om inrättande av en tvistlösningsmekanism

EUROPEISKA UNIONEN, nedan kallad *unionen*,

å ena sidan och

KONUNGARIKET MAROCKO, nedan kallat *Marocko*,

å andra sidan

HAR ENATS OM FÖLJANDE.

KAPITEL I

SYFTE OCH RÄCKVIDD

Artikel 1

Syfte

Syftet med detta avtal är att förebygga och lösa eventuella tvister mellan parterna för att i möjligaste mån finna en ömsesidigt godtagbar lösning.

Artikel 2

Tillämpning av avtalet

1. Bestämmelserna i detta avtal ska tillämpas på alla tvister rörande påstådda överträdelse av bestämmelserna i avdelning II (med undantag för artikel 24) i Europa-Medelhavsavtalet om upprättande av en associering mellan Europeiska gemenskaperna och deras medlemsstater å ena sidan och Konungariket Marocko å andra sidan⁽¹⁾ (nedan kallat *associeringsavtalet*) eller avtalet genom skriftväxling mellan Europeiska unionen och Konungariket Marocko om ömsesidiga liberaliseringsåtgärder rörande jordbruksprodukter, bearbetade jordbruksprodukter samt fisk och fiskeriprodukter, om ersättande av protokoll nr 1 och 2 och deras bilagor samt om ändring av Europa-Medelhavsavtalet om upprättande av en associering mellan Europeiska gemenskaperna och deras medlemsstater å ena sidan och Konungariket Marocko å andra sidan. Förfarandena i detta avtal ska tillämpas om associeringsrådet inte lyckats lösa en tvist inom 60 dagar efter det att tvisten hänskjutits till associeringsrådet enligt artikel 86 i associeringsavtalet.

2. Artikel 86 i associeringsavtalet ska tillämpas på tvister som rör tillämpning och tolkning av andra bestämmelser i associeringsavtalet.

3. Vid tillämpning av punkt 1 ska en tvist anses vara löst när associeringsrådet har fattat ett beslut enligt artikel 86.2 i associeringsavtalet eller har meddelat att någon tvist inte längre föreligger.

⁽¹⁾ Bestämmelserna i detta avtal ska inte påverka tillämpningen av artikel 34 i protokollet när det gäller definitionen av begreppet "ursprungsprodukter" och metoderna för administrativt samarbete.

KAPITEL II

SAMRÅD OCH MEDLING

Artikel 3

Samråd

1. Parterna ska sträva efter att lösa alla meningsskiljaktigheter när det gäller tolkningen och tillämpningen av de bestämmelser som det hänvisas till i artikel 2 genom att inleda samråd i en förtroendefull anda i syfte att gemensamt komma överens om en snabb och rättvis lösning. Under samråden ska parterna diskutera den påstådda överträdelsens konsekvenser för deras handel.

2. Samråd ska inledas genom att en part sänder en skriftlig begäran till den andra parten med kopia till underkommittén "industri, handel och tjänster". Av begäran ska det framgå vilken åtgärd det rör sig om och vilka bestämmelser i avtalen som parten anser har överträtts.

3. Samråden ska hållas inom 40 dagar efter det att begäran har mottagits och ska, om parterna inte kommer överens om något annat, hållas på den svarande partens territorium. Samråden ska anses ha avslutats inom 60 dagar efter det att begäran om samråd mottogs, om inte båda parterna är överens om att fortsätta samråden. Samråden, särskilt alla uppgifter som läggs fram och de ståndpunkter som parterna i tvisten intagit under dessa förhandlingar, ska vara konfidentiella och får inte påverka någon parts rättigheter i eventuella framtida förfaranden.

4. Samråd om brådskande ärenden, bl.a. frågor som gäller lättförädlade varor eller säsongsvaror, ska hållas inom 15 dagar från den dag då begäran om samråd mottogs och ska anses vara avslutade senast 30 dagar efter det att begäran om samråd mottogs.

5. Om den part som tar emot begäran inte har besvarat begäran om samråd inom 20 arbetsdagar efter mottagandet, eller om samråden inte hålls inom de tidsfrister som fastställs i punkt 3 respektive 4, eller om samråden har avslutats utan att någon ömsesidigt godtagbar lösning har nåtts, får den klagande parten begära att en skiljenämnd tillsätts i enlighet med artikel 5.

Artikel 4

Medling

1. Om man vid samråden inte kan enas om en ömsesidigt godtagbar lösning, kan parterna efter överenskommelse vända sig till en medlare. Begäran om medling ska göras skriftligen till den svarande parten och underkommittén "industri, handel och tjänster", med angivande av vilka åtgärder man hållit samråd om och vilka villkor för medlingen som parterna gemensamt kommit överens om. Varje part förbinder sig att välvilligt beakta varje begäran om medling.

2. Om parterna inom tio arbetsdagar efter det att begäran om medling mottogs inte har enats om en medlare, ska ordförandena för underkommittén "industri, handel och tjänster" eller deras ställföreträdare genom lottning utse en medlare bland de personer som är upptagna i den förteckning som det hänvisas till i artikel 19 och som inte är medborgare i något land som är avtalspart. Urvalet ska ske inom 15 arbetsdagar från det att begäran om medling mottogs. Senast 30 dagar efter det att medlaren har utsetts ska han eller hon kalla till ett möte mellan parterna. Medlaren ska ha mottagit båda parternas inlagor senast 15 dagar före mötet och kan från parterna eller från experter eller tekniska rådgivare begära in ytterligare upplysningar som han eller hon anser nödvändiga. Alla upplysningar som inhämtas på detta sätt ska delges båda parter, som ska kunna lämna in synpunkter. Medlaren ska lämna ett yttrande senast 45 dagar efter det att han eller hon har utsetts.

3. Medlarens yttrande får innehålla en eller flera rekommendationer om hur tvisten bör lösas i enlighet med de bestämmelser som avses i artikel 2. Medlarens yttrande ska inte vara bindande.

4. Parterna kan enas om att ändra tidsfristerna i punkt 2. Medlaren kan också besluta att ändra dessa tidsfrister på begäran av en av parterna och på grund av de särskilda svårigheter som den berörda parten stött på eller ärendets komplexitet.

5. Medlingsförfarandena, särskilt medlarens yttrande och alla uppgifter som läggs fram och de ståndpunkter som parterna intagit under dessa förfaranden, ska vara konfidentiella och får inte påverka någon parts rättigheter i eventuella framtida förfaranden.

6. Om parterna är eniga om detta, kan medlingsförfarandena fortsätta medan skiljeförfarandet pågår.

7. En medlare får bara ersättas av de skäl och enligt de förfaranden som anges i reglerna 18–21 i arbetsordningen.

KAPITEL III

TVISTLÖSNINGSFÖRFARANDEN

AVSNITT I

Skiljeförfarande

Artikel 5

Inledande av skiljeförfarandet

1. Om parterna inte har lyckats lösa tvisten genom samråd i enlighet med artikel 3, eller genom medling i enlighet med artikel 4, får den klagande parten begära att det tillsätts en skiljenämnd.

2. Begäran om tillsättande av en skiljenämnd ska göras skriftligen till den svarande parten och till underkommittén "industri, handel och tjänster". Den klagande parten ska i sin begäran ange den särskild åtgärd klagomålet gäller och förklara hur denna åtgärd kan anses strida mot de bestämmelser som det hänvisas till i artikel 2. Tillsättandet av en skiljenämnd ska begäras senast 18 månader från det att begäran om samråd mottagits och får inte påverka den klagande partens rättigheter att begära nya samråd i samma ärende i framtiden.

Artikel 6

Tillsättande av skiljenämnden

1. En skiljenämnd ska bestå av tre skiljemän.

2. Inom tio arbetsdagar efter det att begäran om tillsättande av en skiljenämnd har mottagits av den svarande parten, ska parterna samråda i syfte att enas om skiljenämndens sammansättning.

3. Om parterna inte kan enas om nämndens sammansättning inom den tidsfrist som fastställs i punkt 2, kan endera parten begära att ordförandena för underkommittén "industri, handel och tjänster" eller deras ställföreträdare utser alla tre ledamöterna genom lottning bland de personer som är upptagna på den förteckning som det hänvisas till i artikel 19 och enligt följande: en bland de personer som den klagande parten föreslagit, en bland de personer som den svarande parten föreslagit och en bland de personer som av parterna valts för att tjänstgöra som ordförande. Om parterna är eniga om valet av en eller flera av ledamöterna i skiljenämnden, ska de övriga ledamöterna utses genom samma förfarande.

4. Ordförandena för underkommittén "industri, handel och tjänster" eller deras ställföreträdare ska utse skiljemännen inom fem arbetsdagar från det att den begäran som avses i punkt 3 givits in.

5. Skiljenämnden ska anses ha tillsatts den dag då de tre skiljemännen utses.

6. Skiljemännen får bara ersättas av de skäl och enligt de förfaranden som anges i reglerna 18–21 i arbetsordningen.

Artikel 7

Interimsrapport från nämnden

Senast 120 dagar efter det att skiljenämnden tillsattes ska den för parterna lägga fram en interimsrapport som ska innehålla en redogörelse för sakförhållandena, tillämpligheten av de relevanta bestämmelserna samt de viktigaste skälen till nämndens undersökningsresultat och rekommendationer. Parterna får inom 15 dagar efter det att interimsrapporten lagts fram lämna in en skriftlig begäran till skiljenämnden om att den ska ompröva särskilda aspekter i rapporten. Nämndens slutliga avgörande ska innehålla en redogörelse för de argument som förts fram i samband med interimsöversynen.

Artikel 8

Skiljenämndens avgörande

1. Skiljenämnden ska meddela sitt avgörande till parterna och till underkommittén "industri, handel och tjänster" senast 150 dagar efter det att nämnden tillsattes. Om skiljenämnden anser att denna tidsfrist inte kan hållas, ska nämndens ordförande skriftligen meddela detta till parterna och till underkommittén "industri, handel och tjänster" och ange skälen till förseningen samt vilket datum nämnden planerar att ha avslutat sitt arbete. Under inga omständigheter får avgörandet meddelas senare än 180 dagar efter det att nämnden tillsattes.

2. I brådskande fall, bl.a. fall som gäller lättfördärliga varor och säsongsvaror, ska skiljenämnden göra sitt yttersta för att lämna sitt avgörande inom 75 dagar från det att nämnden tillsattes. Under inga omständigheter får avgörandet meddelas senare än 90 dagar efter det att nämnden tillsattes. Skiljenämnden ska inom tio dagar från det att den tillsattes lämna ett preliminärt avgörande i frågan om huruvida den anser att fallet är brådskande.

3. Skiljenämnden kan, om båda parter begär detta, när som helst skjuta upp sitt arbete under en period som parterna enats om (dock högst 12 månader) och ska efter begäran av den klagande parten återuppta sitt arbete efter det att den överenskomna perioden löpt ut. Om den klagande parten inte begär att skiljenämnden återupptar sitt arbete innan den överenskomna perioden har löpt ut, ska förfarandet vara avslutat. Uppskjutandet och avbrytandet av skiljenämndens arbete ska inte påverka parternas rättigheter i ett annat förfarande i samma ärende.

AVSNITT II

Åtgärder för att följa avgörandet

Artikel 9

Åtgärder för att följa skiljenämndens avgörande

Vardera parten ska vidta de åtgärder som är nödvändiga för att följa skiljenämndens avgörande, och parterna ska sträva efter att nå enighet om hur lång tid som krävs för att följa avgörandet.

Artikel 10

Rimlig tidsperiod för att följa skiljenämndens avgörande

1. Den svarande parten ska inom 30 dagar från det att skiljenämndens avgörande överlämnades till parterna, till den klagande parten och till underkommittén "industri, handel och tjänster" anmäla den tidsperiod (nedan kallad *rimlig tidsperiod*) som den kommer att behöva för att följa avgörandet, om detta inte kan ske omgående.

2. Om parterna inte kan enas om vilken tidsperiod som är rimlig för att följa skiljenämndens avgörande, ska den klagande parten inom 20 dagar efter det att den svarande parten har mottagit anmälan enligt punkt 1 skriftligen begära att skiljenämnden fastställer den rimliga tidsperiodens längd. En sådan begäran ska samtidigt anmälas till den andra parten och till underkommittén "industri, handel och tjänster". Skiljenämnden ska meddela sitt avgörande till parterna och till underkommittén "industri, handel och tjänster" senast 30 dagar efter det att begäran lämnades in.

3. Den rimliga tidsperioden kan förlängas efter överenskomelse mellan parterna.

Artikel 11

Översyn av åtgärder som har vidtagits för att följa skiljenämndens avgörande

1. Den svarande parten ska, före utgången av den rimliga tidsperioden, till den andra parten och till underkommittén "industri, handel och tjänster" anmäla vilka åtgärder som den har vidtagit för att följa skiljenämndens avgörande.

2. Om det råder oenighet mellan parterna om huruvida en åtgärd, så som den anmälts enligt punkt 1, har vidtagits eller är förenlig med bestämmelserna som det hänvisas till i artikel 2, får den klagande parten skriftligen begära att frågan hänskjuts till skiljenämnden för avgörande. Den klagande parten ska i sin begäran ange vilken särskild åtgärd klagomålet gäller och förklara varför denna åtgärd kan anses strida mot bestämmelserna enligt artikel 2. Skiljenämnden ska meddela sitt avgörande inom 90 dagar från det att begäran ingavs. I brådskande fall, bl.a. fall som gäller lättfördärliga varor och säsongsvaror, ska skiljenämnden lämna sitt avgörande inom 45 dagar från det att begäran ingavs.

Artikel 12

Tillfälliga åtgärder om skiljenämndens avgörande inte följs

1. Om den svarande parten inte anmäler de åtgärder som har vidtagits för att följa skiljenämndens avgörande innan den rimliga tidsperioden har löpt ut, eller om skiljenämnden fastställer att de åtgärder som anmälts enligt artikel 11.1 inte är förenliga med den partens förpliktelser enligt bestämmelserna i artikel 2, ska den svarande parten, om den klagande parten begär detta, erbjuda tillfällig kompensation.

2. Om ingen överenskommelse om kompensation har kunnat träffas inom 30 dagar från utgången av den rimliga tidsperioden eller från skiljenämndens beslut enligt artikel 11 att en åtgärd som vidtagits för att följa avgörandet är oförenlig med bestämmelserna i artikel 2, ska den klagande parten ha rätt att genom anmälan till den andra parten och till underkommittén "industri, handel och tjänster" tillfälligt upphäva de förpliktelser som följer av bestämmelserna i artikel 2 i en omfattning som motsvarar de upphävda eller minskade förpliktelser som orsakats av den bristande efterlevnaden. Den klagande parten får börja tillämpa det tillfälliga upphävandet tio arbetsdagar efter det att den svarande parten har mottagit anmälan, såvida inte den svarande parten har begärt skiljeförfarande enligt punkt 3.

3. Om den svarande parten anser att omfattningen av de upphävda eller minskade förpliktelserna inte motsvarar de upphävda eller minskade förpliktelser som orsakats av den bristande efterlevnaden, får parten inge en skriftlig begäran om att skiljenämnden ska avgöra frågan. En sådan begäran ska anmälas till den andra parten och till underkommittén "industri, handel och tjänster" före utgången av den period på tio arbetsdagar som det hänvisas till i punkt 2. Skiljenämnden ska, efter att eventuellt ha inhämtat expertutlåtanden, meddela parterna och det institutionella organet som är ansvarigt för handelsfrågor sitt avgörande om omfattningen av de tillfälligt upphävda förpliktelserna inom 30 dagar från det att begäran ingavs. Förpliktelserna får inte upphävas förrän skiljenämnden har meddelat sitt avgörande, och det tillfälliga upphävandet ska vara förenligt med nämndens avgörande.

4. Upphävandet av förpliktelserna ska vara tillfälligt och ska tillämpas endast till dess att den åtgärd som konstaterats strida mot bestämmelserna som det hänvisas till i artikel 2 har undanröjts eller ändrats på ett sådant sätt att den blir förenlig med de bestämmelserna i enlighet med artikel 13 eller till dess att parterna har enats om en lösning av tvisten.

Artikel 13

Översyn av åtgärder som har vidtagits för att följa skiljenämndens avgörande efter det tillfälliga upphävandet av förpliktelser

1. Den svarande parten ska underrätta den andra parten och underkommittén "industri, handel och tjänster" om alla åtgärder den har vidtagit för att följa skiljenämndens avgörande och om sin begäran att det tillfälliga upphävande av förpliktelser som tillämpas av den klagande parten ska upphöra.

2. Om parterna inte når en överenskommelse om den anmälda åtgärdens förenlighet med bestämmelserna enligt artikel 2 inom 30 dagar från det att anmälan ingavs, ska den klagande parten skriftligen begära att frågan hänskjuts till skiljenämnden för avgörande. En sådan begäran ska samtidigt anmälas till den andra parten och till underkommittén "industri, handel och tjänster". Skiljenämnden ska meddela parterna och underkommittén "industri, handel och tjänster" sitt avgörande senast 45 dagar efter det att begäran lämnades in. Om skiljenämnden fastställer att en vidtagen åtgärd är förenlig med de bestämmelser som det hänvisas till i artikel 2, ska upphävandet av förpliktelser upphöra att tillämpas.

AVSNITT III

Allmänna bestämmelser

Artikel 14

Ömsesidigt godtagbar lösning

Parterna får när som helst nå en ömsesidigt godtagbar lösning på tvister som omfattas av detta avtal. De ska underrätta underkommittén "industri, handel och tjänster" och skiljenämnden om en sådan lösning. När en ömsesidigt godtagbar lösning har anmälts, ska skiljenämnden avsluta sitt arbete och förfarandet avslutas.

Artikel 15

Arbetsordning

1. Tvistlösningsförfarandet enligt kapitel III i detta avtal ska styras av den arbetsordning som bifogas detta avtal.

2. Skiljenämndens sammanträden ska vara öppna för allmänheten i enlighet med arbetsordningen, såvida inte parterna kommer överens om något annat.

Artikel 16

Upplysningar och råd i tekniska frågor

På begäran av en part eller på eget initiativ får skiljenämnden inhämta upplysningar som den anser behövs för förfarandena i nämnden. Nämnden ska också ha rätt att begära expertutlåtanden om den finner det lämpligt. Skiljenämnden ska samråda med parterna innan den väljer sådana experter. Alla upplysningar som inhämtas på detta sätt ska delges båda parter, som ska kunna lämna in synpunkter. Om inte parterna kommer överens om något annat har berörda fysiska eller juridiska personer som är etablerade på parternas territorium rätt att skriftligen informera nämnden i enlighet med arbetsordningen. Sådana upplysningar ska begränsas till de faktiska aspekterna av tvisten och får inte ta upp rättsliga frågor.

Artikel 17

Tolkningsregler

Skiljenämnden ska tolka bestämmelserna som det hänvisas till i artikel 2 i enlighet med sedvanliga folkrättsliga tolkningsregler, inklusive de regler som fastställs i Wienkonventionen om trakta-trätten. Skiljenämndens avgöranden kan inte utvidga eller begränsa de rättigheter och förpliktelser som följer av de bestämmelser som det hänvisas till i artikel 2.

Artikel 18

Skiljenämndens beslut och avgörande

1. Skiljenämnden ska göra sitt yttersta för att fatta beslut enhälligt. Om det inte går att uppnå enhällighet, ska frågan avgöras genom enkel majoritet. Skiljemännens avvikande meningar ska dock aldrig offentliggöras.

2. Skiljenämndens avgöranden ska vara bindande för parterna och får inte ge upphov till några rättigheter eller förpliktelser för fysiska eller juridiska personer. Skiljenämnden ska i sitt avgörande redovisa sakförhållandena, tillämpligheten av de relevanta bestämmelserna i de avtal som anges i artikel 2 samt de viktigaste skälen till nämndens undersökningsresultat och slutsatser. Underkommittén "industri, handel och tjänster" ska offentliggöra skiljenämndens avgörande i sin helhet, såvida den inte beslutar annorlunda för att skydda konfidentiella uppgifter om företag.

KAPITEL IV

ALLMÄNNA BESTÄMMELSER

Artikel 19

Förteckning över skiljemän

1. Underkommittén "industri, handel och tjänster" ska senast sex månader efter ikraftträdandet av detta avtal upprätta en förteckning över minst 15 personer som är villiga och har möjlighet att tjänstgöra som skiljemän. Parterna ska utse minst fem personer vardera som kan tjänstgöra som skiljemän. De två parterna ska också enas om minst fem personer som inte är medborgare i något av de länder som är avtalsparter och som ska vara skiljenämndens ordförande. Underkommittén "industri, handel och tjänster" ska se till att förteckningen alltid är fullständig.

2. Skiljemännen ska ha specialkunskaper eller erfarenhet inom juridik och internationell handel. De ska vara oberoende, uppträda i egenskap av enskilda individer och inte ta emot instruktioner från någon organisation eller regering eller ha anknytning till någon av parternas regeringar samt följa den uppförandekod som bifogas detta avtal.

3. Underkommittén "industri, handel och tjänster" kan upprätta ytterligare förteckningar över minst 15 personer som har sektorskunskaper inom de särskilda områden som omfattas av de avtal som anges i artikel 2. Parterna ska utse minst fem personer vardera som kan tjänstgöra som skiljemän. De två parterna ska också enas om minst fem personer som inte är medborgare i något av de länder som är avtalsparter och som ska vara skiljenämndens ordförande. När urvalsförfarandet i artikel 6.2 tillämpas, får ordförandena för underkommittén "industri, handel och tjänster" använda en sådan sektorsförteckning, om båda parter har enats om det.

Artikel 20

Förhållande till förpliktelserna enligt WTO

1. Om en part vill få till stånd en lösning av en tvist rörande en skyldighet enligt WTO-avtalet, ska den använda sig av de relevanta reglerna och förfarandena i WTO-avtalet, vilka ska gälla utan hinder av bestämmelserna i detta avtal.

2. Om en part vill få till stånd en lösning av en tvist rörande en skyldighet som omfattas av detta avtal i enlighet med artikel 2, ska den använda sig av reglerna och förfarandena i detta avtal.

3. Om en part vill få till stånd en lösning av en tvist rörande en skyldighet som omfattas av detta avtal i enlighet med artikel 2 och som i allt väsentligt motsvarar en skyldighet enligt WTO-avtalet ska den, om parterna inte kommer överens om något annat, använda sig av de relevanta reglerna och förfarandena i WTO-avtalet, vilka ska gälla utan hinder av bestämmelserna i detta avtal.

4. När tvistlösningsförfarandet inletts ska uteslutande det forum som valts i enlighet med punkterna ovan tas i anspråk, såvida det inte har förklarat sig obehörigt.

5. Inget i detta avtal ska hindra en part från att genomföra ett sådant upphävande av skyldigheter som godkänts av WTO:s tvistlösningsorgan. WTO-avtalet får inte åberopas för att hindra en part från att upphäva sina förpliktelser enligt detta avtal.

Artikel 21

Tidsfrister

1. Alla tidsfrister som fastställs i detta avtal, inklusive skiljenämndens tidsfrister för att meddela sina avgöranden, ska, om inte annat anges, räknas i kalenderdagar från och med dagen efter den dag då den åtgärd eller händelse de avser inträffade.

2. Alla tidsfrister som anges i detta avtal får ändras genom överenskommelse mellan parterna. Parterna förbinder sig att välvilligt beakta varje begäran om en förlängning av en tidsfrist som beror på att en part haft svårigheter att uppfylla förfarandekraven i detta avtal. På begäran av en part får skiljenämnden ändra de tillämpliga tidsfristerna för förfarandena, med hänsyn tagen till skillnaderna mellan parterna när det gäller utvecklingsnivå.

Artikel 22

Översyn och ändring av avtalet

1. Efter det att detta avtal med bilagor har trätt i kraft, får associeringsrådet när som helst se över dess genomförande för att kunna besluta om protokollet ska fortsätta att tillämpas, ändras eller upphöra att tillämpas.

2. I denna översyn kan associeringsrådet komma att överväga möjligheten att inrätta ett överprövningsorgan som ska vara gemensamt för flera Europa-Medelhavsavtal.

3. Associeringsrådet får besluta att ändra detta avtal och dess bilagor.

*Artikel 23***Ikraftträdande**

Detta avtal ska godkännas av parterna i enlighet med deras egna förfaranden. Avtalet träder i kraft den första dagen i den andra månaden efter den dag då parterna underrättar varandra om att de förfaranden som avses i denna punkt har slutförts.

Upprättat i Bryssel i två exemplar den trettonde december tjugohundratio på bulgariska, danska, engelska, estniska, finska, franska, grekiska, italienska, lettiska, litauiska, maltesiska, nederländska, polska, portugisiska, rumänska, slovakiska, slovenska, spanska, svenska, tjeckiska, tyska, ungerska och arabiska, vilka alla texter är lika giltiga.

Za Европейския съюз
Por la Unión Europea
Za Evropskou unii
For Den Europæiske Union
Für die Europäische Union
Euroopa Liidu nimel
Για την Ευρωπαϊκή Ένωση
For the European Union
Pour l'Union européenne
Per l'Unione europea
Eiropas Savienības vārdā –
Europos Sąjungos vardu
Az Európai Unió részéről
Għall-Unjoni Ewropea
Voor de Europese Unie
W imieniu Unii Europejskiej
Pela União Europeia
Pentru Uniunea Europeană
Za Európsku úniu
Za Evropsko unijo
Euroopan unionin puolesta
För Europeiska unionen

عن الاتحاد الأوروبي

Za Кралство Мароко
Por el Reino de Marruecos
Za Marocké království
For Kongeriget Marokko
Für das Königreich Marokko
Maroko Kuningriigi nimel
Για το Βασίλειο του Μαρόκου
For the Kingdom of Morocco
Pour le Royaume du Maroc
Per il Regno del Marocco
Marokas Karalistes vārdā –
Maroko Karalystės vardu
A Marokkói Királyság részéről
Għar-Renju tal-Marokk
Voor het Koninkrijk Marokko
W imieniu Królestwa Maroka
Pelo Reino de Marrocos
Pentru Regatul Maroc
Za Marocké kráľovstvo
Za Kraljevino Maroko
Marokon kuningaskunnan puolesta
För Konungariket Marocko

عن المملكة المغربية

BILAGOR

BILAGA I: ARBETSORDNING FÖR SKILJEFÖRFARANDEN

BILAGA II: UPPFÖRANDEKOD FÖR LEDAMÖTER AV SKILJENÄMNDER OCH FÖR MEDLARE

BILAGA I

ARBETSORDNING FÖR SKILJEFÖRFARANDEN

Allmänna bestämmelser

1. I avtalet och i denna arbetsordning används följande begrepp:

rådgivare: en person som anlitas av en part för att ge råd till eller biträda den parten i samband med skiljenämnds-förfarandet.

klagande part: den part som i enlighet med artikel 5 i detta avtal begär att en skiljenämnd ska tillsättas.

svarande part: den part som påstås ha överträtt de bestämmelser som det hänvisas till i artikel 2 i detta avtal.

skiljenämnd: en skiljenämnd som tillsatts i enlighet med artikel 6 i detta avtal.

företrädare för en part: en person som är anställd inom, eller är utsedd av, en parts offentliga förvaltning (ministerier, myndigheter eller andra organ).

dag: kalenderdag, om inget annat anges.

2. Den svarande parten ska ansvara för administrationen av tvistlösningsförfarandet i organisatoriskt hänseende, särskilt anordnandet av utfrågningar, om inget annat överenskommits. Europeiska unionen ska dock stå för alla organisationskostnader som gäller samråd, medling och skiljeförfarande, med undantag av arvode och kostnadsersättning som ska utgå till medlarna och skiljemännen, vilka ska delas.

Anmälningar

3. Parterna och skiljenämnden ska översända framställningar, meddelanden, skriftliga inlagor eller andra handlingar med e-post, och också sända ett exemplar per fax, rekommenderat brev, med budtjänst eller inlämning mot kvitto eller genom något annat telekommunikationsmedel som lämnar bevis för att de avsänts. Om inte något annat kan bevisas, anses ett e-post- eller faxmeddelande ha mottagits samma dag som det sändes.
4. En part ska förse den andra parten och var och en av skiljemännen med en elektronisk kopia av alla skriftliga inlagor. En papperskopia av dokumentet ska också tillhandahållas.
5. Alla anmälningar ska skickas till Marockos utrikesministerium och Europeiska kommissionens generaldirektorat för handel.
6. Rättelse av mindre skrivfel i en framställan, ett meddelande, en skriftlig inlaga eller annan handling med anknytning till skiljenämnds-förfarandet får ske genom att man ger in en ny handling i vilken ändringarna tydligt anges.
7. Om sista dagen för ingivandet av en handling infaller på en officiell helgdag eller vilodag i Marocko eller i unionen, får handlingen inges nästa arbetsdag. Parterna ska den första måndagen i december varje år utbyta förteckningar över sina officiella helgdagar och vilodagar för det kommande året. Inga handlingar, anmälningar eller hemställningar ska anses ha mottagits på en officiell helgdag eller vilodag. Vid beräkning av alla tidsfrister i detta avtal som anges i arbetsdagar ska endast de arbetsdagar som är gemensamma för båda parterna tas i beaktande.
8. Beroende på vilka områden som de omtvistade bestämmelserna omfattar ska framställningar eller anmälningar som sänds till underkommittén "industri, handel och tjänster" i enlighet med detta avtal också sändas till de andra behöriga underkommittéerna som inrättas enligt associeringsavtalet.

Inledning av ett skiljeförfarande

9. a) Om ledamöterna i skiljenämnden, i enlighet med artikel 6 i detta avtal eller regel 19, 20 eller 49 i denna arbetsordning, väljs genom lottning, ska företrädare för båda parter vara närvarande när lottdragningen görs.

b) Om parterna inte kommer överens om något annat, ska de inom sju arbetsdagar från det att skiljenämnden tillsatts sammanträffa med nämnden för att besluta om sådana frågor som parterna eller skiljenämnden anser lämpliga, bland annat arvode och kostnadsersättning som ska utgå till skiljemännen och som ska överensstämma med Världshandelsorganisationens (WTO) normer. Ledamöterna av skiljenämnden och företrädare för parterna kan delta i detta möte via telefon eller videokonferens.

10. a) Om parterna inte kommer överens om något annat inom fem arbetsdagar från det att skiljemännen utsetts, ska skiljenämndens mandat vara

att i ljuset av de relevanta bestämmelserna i de avtal som avses i artikel 2 i avtalet om tvistlösning undersöka den fråga som begäran om tillsättandet av en skiljenämnd gäller, avgöra denna åtgärds förenlighet med de bestämmelser som det hänvisas till i artikel 2 i avtalet om tvistlösning och meddela sitt avgörande i enlighet med artikel 8 i avtalet om tvistlösning.

- b) Parterna ska inom fem arbetsdagar anmäla det mandat som de kommit överens om till skiljenämnden.

Inledande skriftliga inlagor

11. Den klagande parten ska inge sin inledande skriftliga inläga senast 20 dagar efter det att skiljenämnden tillsätts. Den svarande parten ska inge sitt skriftliga genmäle senast 20 dagar efter det att den inledande skriftliga inlägan ingivits.

Arbetet i skiljenämnderna

12. Skiljenämndens ordförande ska leda nämndens samtliga sammanträden. Skiljenämnden får delegera rätten att fatta beslut i frågor som gäller administration och förfarande till ordföranden.
13. Om inte annat föreskrivs i detta avtal får skiljenämnden använda vilka hjälpmedel den vill för fullgörandet av sin uppgift, inbegripet telefon, telefax eller dataförbindelser.
14. Endast skiljemännen har rätt att delta i skiljenämndens överläggningar, men nämnden kan tillåta att dess biträden är närvarande vid överläggningarna.
15. Skiljenämnden ska ensam vara behörig att formulera sina avgöranden och får inte delegera denna uppgift.
16. Om det uppkommer en förfarandefråga som inte täcks av bestämmelserna i detta avtal och dess bilagor, får skiljenämnden, efter att ha samrått med parterna, besluta om ett lämpligt förfarande som är förenligt med dessa bestämmelser.
17. Om skiljenämnden anser att en tidsfrist som är tillämplig i förfarandet behöver ändras eller att någon annan ändring behöver göras av förfarandet eller administrationen, ska den skriftligen underrätta parterna om skälen till ändringen eller anpassningen och ange vilken tidsfrist respektive anpassning som den anser vara nödvändig. Skiljenämnden får anta sådana ändringar eller anpassningar efter att ha samrått med parterna. Tidsfristerna i artikel 8.2 i detta avtal får inte ändras.

Ersättare

18. Om en skiljeman är förhindrad att delta i förfarandet, avsäger sig sitt uppdrag eller måste ersättas, ska en ersättare utses i enlighet med artikel 6.3.
19. Om en part anser att en skiljeman inte uppfyller kraven i uppförandekoden och därför bör ersättas, ska parten anmäla detta till den andra parten inom 15 dagar från det att parten fått kännedom om omständigheterna kring skiljemannens väsentliga överträdelse av uppförandekoden.

Om en part anser att en skiljeman inte uppfyller kraven i uppförandekoden, ska parterna samråda och, om de är överens om det, ersätta skiljemannen och utse en ersättare enligt artikel 6.3 i detta avtal.

Om parterna inte kan enas om behovet av att ersätta en skiljeman, ska frågan hänskjutas till skiljenämndens ordförande, vars beslut ska vara slutgiltigt.

Om ordföranden anser att en skiljeman inte uppfyller kraven i uppförandekoden, ska ordföranden genom lottning utse en ny skiljeman bland de personer som är upptagna i den förteckning som avses i artikel 19.1 i detta avtal och i vilken den ursprungliga skiljemannen fanns förtecknad. Om den ursprungliga skiljemannen hade valts av parterna enligt artikel 6.2 i detta avtal, ska ersättaren väljas ut genom lottning bland de personer som den klagande parten och den svarande parten har föreslagit enligt artikel 19.1 i detta avtal. Valet av den nya skiljemannen ska göras inom fem arbetsdagar efter det att begäran ingavs till skiljenämndens ordförande.

20. Om en part anser att skiljenämndens ordförande inte uppfyller kraven i uppförandekoden, ska parterna samråda och, om de är överens om det, ersätta ordföranden och utse en ersättare enligt artikel 6.3 i detta avtal.

Om parterna inte kan enas om behovet av att ersätta en skiljeman, kan endera parten begära att ärendet hänskjuts till en av de återstående ledamöterna bland de personer som valts för att tjänstgöra som ordförande enligt artikel 19.1 i detta avtal. Personens namn ska genom lottnings dras av ordförandena för underkommittén "industri, handel och tjänster" eller deras ställföreträdare. Denna persons beslut när det gäller behovet av att ersätta ordföranden ska vara slutligt.

Om personen anser att den ursprungliga skiljemannen inte uppfyller kraven i uppförandekoden, ska han eller hon genom lottnings utse en ny ordförande bland de återstående personer som är upptagna i den förteckning som avses i artikel 19.1 i detta avtal och som kan tjänstgöra som ordförande. Valet av den nya ordföranden ska göras inom fem arbetsdagar efter det att den begäran som avses i denna punkt gavs in.

21. Förhandlingarna i skiljenämnden ska skjutas upp under den tid som det tar att slutföra de förfaranden som det hänvisas till i reglerna 18, 19 och 20.

Utfrågningar

22. Ordförandena ska fastställa dag och tid för utfrågningen i samråd med parterna och övriga ledamöter av skiljenämnden och skriftligen meddela parterna dessa uppgifter. Om förhandlingen är öppen för allmänheten, ska den part som ansvarar för administrationen av förfarandet i organisatoriskt hänseende göra dessa uppgifter tillgängliga för allmänheten. Förutsatt att parterna inte motsätter sig det, får skiljenämnden besluta att inte anordna någon utfrågning.
23. Om parterna inte kommer överens om något annat ska utfrågningen äga rum i Bryssel om Marocko är klagande part och i Rabat om unionen är klagande part.
24. Skiljenämnden får bara under exceptionella omständigheter kalla till ytterligare en utfrågning. Ingen ytterligare utfrågning ska anordnas för de förfaranden som inrättas enligt artiklarna 10.2, 11.2, 12.3 och 13.2 i detta avtal.
25. Samtliga skiljemän ska närvara under alla utfrågningars hela längd.
26. Följande personer har rätt att närvara vid en utfrågning, oavsett om förhandlingarna är öppna för allmänheten eller inte:

- a) Parternas företrädare.
- b) Parternas rådgivare.
- c) Administrativ personal, tolkar, översättare och protokollförare.
- d) Skiljemännens biträden.

Endast företrädare för eller rådgivare till parterna får yttra sig inför skiljenämnden.

27. Senast fem arbetsdagar före en utfrågning ska parterna till skiljenämnden överlämna en förteckning över namnen på de personer som på deras vägnar muntligen kommer att framföra synpunkter eller göra en föredragning vid utfrågningen, liksom namnen på andra företrädare eller rådgivare som kommer att närvara.
28. Skiljenämndens förhandlingar ska vara öppna för allmänheten, om parterna inte beslutar något annat. Om parterna beslutar att en utfrågning inte ska vara öppen för allmänheten, kan en del av den dock hållas öppen för allmänheten om skiljenämnden på parternas begäran beslutar detta. Skiljenämnden ska dock sammanträda bakom stängda dörrar när en parts inlagor och framställningar innehåller konfidentiella uppgifter om företag.
29. Skiljenämnden ska leda utfrågningen på följande sätt:

Framställning

- a) Den klagande partens framställning.
- b) Den svarande partens framställning.

Genmäle

- a) Den klagande partens framställning.
- b) Den svarande partens replik.

30. Skiljenämnden får när som helst under utfrågningen ställa frågor till parterna.

31. Skiljenämnden ska sörja för att det görs en utskrift av varje utfrågning och för att parterna snarast möjligt får ett exemplar av denna.
32. Parterna får inom tio arbetsdagar från det att utfrågningen ägde rum inge en kompletterande skriftlig inläga rörande frågor som tagits upp under utfrågningen.

Skriftliga frågor

33. Skiljenämnden får när som helst under förhandlingarna ställa skriftliga frågor till en av parterna eller båda. Båda parterna ska erhålla ett exemplar av alla frågor som ställs av skiljenämnden.
34. Vardera parten ska likaså tillhandahålla den andra parten ett exemplar av sitt skriftliga svar till skiljenämnden. Parterna ska ges tillfälle att skriftligen lämna synpunkter på den andra partens svar inom fem arbetsdagar från det att svaret mottagits.

Sekretess

35. Parterna ska upprätthålla sekretessen beträffande nämndens utfrågningar, när dessa hålls bakom stängda dörrar enligt regel 28. Parterna ska iaktta sekretess beträffande alla uppgifter som den andra parten lämnar till skiljenämnden och som enligt den parten är konfidentiella. Om en av parterna till skiljenämnden inger en konfidentiell version av sin egen skriftliga inläga, ska parten också, på begäran av den andra parten, senast 15 dagar efter dagen för begäran eller dagen för ingivandet av den konfidentiella versionen, beroende på vilken som inföll senast, lämna ett icke-konfidentiellt sammandrag av uppgifterna i inlagan, vilket kan lämnas ut till allmänheten. Dessa regler ska inte hindra en part från att underrätta allmänheten om sin egen ståndpunkt.

Ensidiga kontakter

36. Skiljenämnden får inte sammanträffa med eller kontakta någon av parterna i den andra partens frånvaro.
37. En skiljeman får inte diskutera en viss aspekt av den fråga förfarandet gäller med någon av eller båda parterna i de andra skiljemännens frånvaro.

Amicus curiae-inlagor

38. Om parterna inte kommer överens om något annat inom fem dagar räknat från dagen för tillsättandet av skiljenämnden, får skiljenämnden ta emot skriftliga inlagor som den inte begärt, förutsatt att de inges inom tio dagar räknat från dagen för tillsättandet av skiljenämnden, att de är kortfattade (under inga omständigheter längre än 15 maskinskrivna sidor, eventuella bilagor inbegripna) och att de har direkt relevans för den sakfråga som prövas av skiljenämnden.
39. Inlagan ska innehålla en beskrivning av den juridiska eller fysiska person som inger inlagan, bland annat arten av personens verksamhet och dess finansieringskällor, och med angivande av på vilket sätt personen berörs av skiljeförfarandet. Inlagan ska inges på de språk som parterna valt i enlighet med reglerna 42 och 43 i denna arbetsordning.
40. Skiljenämnden ska i sitt avgörande förteckna samtliga inlagor som den tagit emot och som överensstämmer med ovanstående regler. Skiljenämnden ska inte vara skyldig att i sitt avgörande kommentera de framställningar som görs i sådana inlagor. Alla inlagor som skiljenämnden tar emot enligt denna regel ska överlämnas till parterna för synpunkter.

Brådskanie fall

41. I sådana brådskanie fall som det hänvisas till i detta avtal ska skiljenämnden, efter samråd med parterna, på lämpligt sätt anpassa de tidsfrister som anges i dessa regler och underrätta parterna om anpassningarna.

Översättning och tolkning

42. Under de samråd som det hänvisas till i artikel 6.2 i detta avtal, och senast under det möte som det hänvisas till i regel 9 b i denna arbetsordning, ska parterna sträva efter att enas om ett gemensamt arbetsspråk för förfarandena inför skiljenämnden.
43. Om parterna inte kan enas om ett gemensamt arbetsspråk, ska varje part ombesörja och bekosta översättning av sina skriftliga inlagor till det språk som den andra parten valt.
44. Den svarande parten ska ombesörja tolkning av muntliga framställningar till de språk som parterna valt.
45. Skiljenämndens avgörande ska läggas fram på det eller de språk som parterna valt.
46. Parterna får lämna synpunkter på en översatt version av en handling som upprättats i enlighet med dessa regler.

Beräkning av tidsfrister

47. Om en part till följd av tillämpningen av regel 7 i denna arbetsordning tar emot en handling en annan dag än den dag då den andra parten tar emot samma handling, ska eventuella tidsfrister som fastställs på grundval av mottagandet av den handlingen börja löpa från och med den senare av dessa dagar.

Andra förfaranden

48. Denna arbetsordning är också tillämplig på de förfaranden som inrättas enligt artiklarna 10.2, 11.2, 12.3 och 13.2 i detta avtal. De tidsfrister som fastställs i denna arbetsordning ska emellertid anpassas enligt de särskilda tidsfrister som har fastställts för antagandet av skiljenämndens avgörande i de andra förfarandena.
49. Om den ursprungliga skiljenämnden eller några av dess ledamöter inte kan sammankallas för de förfaranden som inrättas enligt artiklarna 10.2, 11.2, 12.3 och 13.2 i detta avtal, ska förfarandena i artikel 6 i detta avtal tillämpas. Tidsfristen för tillkännagivandet av skiljenämndens avgörande ska då förlängas med 15 dagar.
-

BILAGA II

UPPFÖRANDEKOD FÖR LEDAMÖTER AV SKILJENÄMNDER OCH FÖR MEDLARE

Definitioner

1. I denna uppförandekod avses med

- a) ledamot eller skiljeman: en medlem av en skiljenämnd som tillsatts i enlighet med artikel 6 i detta avtal,
- b) medlare: en person som leder en medling i enlighet med artikel 4 i detta avtal,
- c) kandidat: en enskild person vars namn finns upptaget i den förteckning över skiljemän som avses i artikel 19 i detta avtal och som kan komma att utses till ledamot av en skiljenämnd i enlighet med artikel 6 i detta avtal,
- d) biträde: en person som, inom ramen för en ledamots mandat, utför utredningsarbete för ledamotens räkning eller biträder denne,
- e) förfarande: ett förfarande inför en skiljenämnd i enlighet med detta avtal, om inte annat anges,
- f) personal: i förbindelse med en ledamot, sådana personer, andra än biträden, som står under ledamotens ledning och överinseende.

Förpliktelser inom ramen för förfarandet

2. Alla kandidater och ledamöter ska undvika oegentligheter och sådant som kan ge intryck av oegentligheter, vara oberoende och opartiska, undvika direkta och indirekta intressekonflikter och ska i sitt uppträdande iaktta stränga normer så att integriteten och objektiviteten i tvistlösningsmekanismen bibehålls. Före detta ledamöter ska fullgöra de förpliktelser som fastställs i punkterna 15, 16, 17 och 18 i denna uppförandekod.

Skyldighet att lämna uppgifter

- 3. En kandidat ska, före bekräftelsen av att han eller hon i enlighet med detta avtal har utsetts till ledamot av en skiljenämnd, uppge sådana intressen, förbindelser eller andra omständigheter som är ägnade att påverka hans eller hennes oberoende eller opartiskhet eller som rimligen skulle kunna ge upphov till ett intryck av oegentligheter eller partiskhet i förfarandet. Kandidaten ska i detta syfte vidta alla rimliga åtgärder för att söka utröna om sådana intressen, förbindelser eller andra omständigheter föreligger.
- 4. En kandidat eller ledamot får bara till underkommittén "industri, handel och tjänster" lämna ut uppgifter som rör faktiska eller möjliga överträdelse av uppförandekoden, så att parterna kan ta ställning till dem.
- 5. En kandidat som utsetts till ledamot ska även fortsättningsvis vidta alla rimliga åtgärder för att söka utröna om sådana intressen, förbindelser eller andra omständigheter som avses i punkt 3 i uppförandekoden föreligger och i så fall uppge dessa. En ledamot ska vara fortsatt bunden av denna skyldighet att uppge intressen, förbindelser eller andra omständigheter som uppstår under något skede i förfarandet. Ledamoten ska skriftligen uppge sådana intressen, förbindelser eller andra omständigheter till underkommittén "industri, handel och tjänster", så att parterna kan ta ställning till dem.

Ledamöternas uppgifter

- 6. En utsedd ledamot ska under hela förfarandet utföra sitt uppdrag noggrant och utan dröjsmål, och med iakttagande av ärlighet och omsorg.
- 7. En ledamot ska endast ta ställning till de frågor som uppkommer inom ramen för förfarandet och som är nödvändiga för ett avgörande och får inte delegera sina uppgifter till någon annan.
- 8. En ledamot ska vidta alla lämpliga åtgärder för att säkerställa att hans eller hennes biträde och personal är medvetna om och följer bestämmelserna i punkterna 2, 3, 4, 5, 16, 17 och 18 i denna uppförandekod.
- 9. En ledamot får inte ha några ensidiga kontakter med parterna när det gäller förfarandet.

Ledamöternas oberoende och opartiskhet

- 10. En ledamot ska vara oberoende och opartisk och undvika ett agerande som kan ge intryck av oegentligheter eller partiskhet. En ledamot får inte låta sig påverkas av egna intressen, påtryckningar från utomstående, politiska överväganden, den allmänna opinionen, lojalitet i förhållande till en part eller rädsla för kritik.

11. En ledamot får varken direkt eller indirekt ta på sig förpliktelser eller acceptera förmåner som på något sätt skulle kunna inkräkta, eller synas inkräkta, på ledamotens utövande av sina uppdrag.
12. En ledamot får inte utnyttja sin ställning som medlem av skiljenämnden för att främja privata intressen och ska undvika ett agerande som kan ge ett intryck av att andra skulle ha särskilda möjligheter att påverka honom eller henne.
13. En ledamot får inte låta förbindelser eller åligganden rörande ekonomi, affärsverksamhet, yrkesliv, familj eller sociala relationer eller ansvar påverka hans eller hennes uppträdande eller omdöme.
14. En ledamot ska undvika att inleda förbindelser eller förvärva ekonomiska intressen som kan påverka hans eller hennes opartiskhet eller som rimligen skulle kunna skapa ett intryck av oegentligheter eller partiskhet.

Före detta ledamöters förpliktelser

15. En före detta ledamot ska undvika ett agerande som kan ge intryck av att han eller hon varit partisk vid fullgörandet av sina uppgifter som ledamot eller gagnats av skiljenämndens avgörande.

Konfidentiell behandling

16. En ledamot eller före detta ledamot får inte vid något tillfälle, för några andra ändamål än de som rör ett förfarande, lämna ut eller använda icke-offentliga uppgifter som rör det förfarandet eller som han eller hon fått kännedom om under förfarandet och får under inga förhållanden lämna ut eller använda sådan information för att uppnå fördelar för sig själv eller andra eller för att skada andras intressen.
17. En ledamot får inte lämna ut en skiljenämnds avgörande, eller delar av det, innan det offentliggjorts i enlighet med detta avtal.
18. En ledamot eller före detta ledamot får inte vid något tillfälle lämna ut vad som framkommit vid överläggningarna i skiljenämnden eller vad någon enskild ledamot yttrat.

Kostnader

19. Varje ledamot ska föra register över och lämna in en slutlig redovisning av hur mycket tid som ägnats åt förfarandet och vilka utgifter han eller hon haft.

Medlare

20. De bestämmelser i denna uppförandekod som gäller ledamöter eller före detta ledamöter ska i tillämpliga delar även gälla medlare.
-

FÖRORDNINGAR

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EU) nr 647/2011

av den 4 juli 2011

om rättelse av den slovenska versionen av förordning (EU) nr 258/2010 om särskilda villkor för import av guarkärnmjöl med ursprung i eller avsänt från Indien på grund av risken för kontaminering med pentaklorfenol och dioxiner samt om upphävande av beslut 2008/352/EG

(Text av betydelse för EES)

EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktions-sätt,

med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 178/2002 av den 28 januari 2002 om allmänna principer och krav för livsmedelslagstiftning, om inrättande av Europeiska myndigheten för livsmedelssäkerhet och om förfaranden i frågor som gäller livsmedelssäkerhet ⁽¹⁾, särskilt artikel 53.1 b ii, och

av följande skäl:

- (1) Den 25 mars 2010 antog kommissionen förordning (EU) nr 258/2010 ⁽²⁾ om särskilda villkor för import av guarkärnmjöl och om upphävande av beslut 2008/352/EG. I den slovenska språkversionen av den förordningen över-

sattes "foder- och livsmedelsföretagare" felaktigt, och därför måste den språkversionen rättas. Övriga språkversioner påverkas inte.

- (2) Förordning (EU) nr 258/2010 bör därför rättas i enlighet med detta.
- (3) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från ständiga kommittén för livsmedelskedjan och djurhälsa.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Denna rättelseförordning gäller endast den slovenska språkversionen.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 4 juli 2011.

På kommissionens vägnar

José Manuel BARROSO

Ordförande

⁽¹⁾ EGT L 31, 1.2.2002, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 80, 26.3.2010, s. 28.

KOMMISSIONENS GENOMFÖRANDEFÖRORDNING (EU) nr 648/2011

av den 4 juli 2011

om ändring av förordning (EG) nr 1266/2007 vad gäller tillämpningsperioden för övergångsbestämmelserna avseende villkoren för att undanta vissa djur från utförselförbudet i rådets direktiv 2000/75/EG

(Text av betydelse för EES)

EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR ANTAGIT DENNA
FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktions-
sätt,

med beaktande av rådets direktiv 2000/75/EG av den
20 november 2000 om fastställande av särskilda bestämmelser
om åtgärder för bekämpning och utrotning av bluetongue ⁽¹⁾,
särskilt artikel 9.1 c, artiklarna 11 och 12 samt artikel 19 tredje
stycket, och

av följande skäl:

- (1) I kommissionens förordning (EG) nr 1266/2007 av den
26 oktober 2007 om tillämpningsföreskrifter till rådets
direktiv 2000/75/EG när det gäller bekämpning och
övervakning av bluetongue och restriktioner för förflytt-
ning av vissa djurarter som kan smittas av bluetongue ⁽²⁾
fastställs bestämmelser om bekämpning och övervakning
samt om restriktioner för förflyttning av dessa djur inom
och från restriktionszoner.
- (2) I artikel 8 i förordning (EG) nr 1266/2007 fastställs vill-
kor för undantag från utförselförbudet i direktiv
2000/75/EG. I artikel 8.1 i den förordningen fastställs
att förflyttning av djur eller sperma, ägg och embryon
från dessa djur från en anläggning eller en station för
insamling eller lagring av sperma inom en restriktions-
zon till en annan anläggning eller station för insamling
eller lagring av sperma ska undantas från utförselför-
budet, under förutsättning att djuren eller sperman, äggen
och embryona uppfyller villkoren i bilaga III till den
förordningen eller andra tillräckliga djurhälsogarantier
på grundval av ett positivt resultat av en riskbedömning
av åtgärder mot spridning av blåtungevirus och skydd
mot angrepp av smittspridare, vilka krävs av den behö-
riga myndigheten på ursprungsorten och vilka har god-
känts av den behöriga myndigheten på bestämmelseorten
innan djuren förflyttas.
- (3) I artikel 9a.1 i förordning (EG) nr 1266/2007 fastställs
det att mottagande medlemsstater, som övergångsätgärd
och genom undantag från villkoren i bilaga III till den

förordningen och på grundval av resultatet av en risk-
bedömning i vilken hänsyn tas till de entomologiska och
epidemiologiska villkoren för införsel av djur, får kräva
att ytterligare villkor uppfylls vid förflyttning av vissa djur
som omfattas av undantaget enligt artikel 8.1 i den för-
ordningen. Dessa ytterligare villkor omfattar att djuren
måste vara mindre än 90 dagar gamla, de måste sedan
födseln ha hållits i utrymmen som skyddats mot
smittspridare och de måste ha genomgått vissa tester
som nämns i bilaga III till den förordningen.

- (4) Genom förordning (EG) nr 1266/2007, ändrad genom
kommissionens förordning (EU) nr 1142/2010 ⁽³⁾ för-
längdes giltighetstiden för de övergångsbestämmelser
som föreskrivs i artikel 9a i den förordningen med ytter-
ligare sex månader till den 30 juni 2011. När förordning
(EU) nr 1142/2010 antogs, var tanken att det skulle
finnas nya regler fastställda i bilaga III till förordning
(EG) nr 1266/2007 om kriterierna för vektorsäkra för-
hållanden och att övergångsbestämmelserna således inte
längre skulle vara nödvändiga. De planerade ändringarna
i bilaga III till den förordningen har dock ännu inte
gjorts.
- (5) Därför är det nödvändigt att förlänga tillämpningen av
övergångsbestämmelserna i artikel 9a.1 i förordning (EG)
nr 1266/2007 ett år till, i väntan på att ändringarna av
bilaga III till förordning (EG) nr 1266/2007 om vektor-
säkra förhållanden antas.
- (6) Förordning (EG) nr 1266/2007 bör därför ändras i en-
lighet med detta.
- (7) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är för-
enliga med yttrandet från ständiga kommittén för livs-
medelskedjan och djurhälsa.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

I inledningsfrasen i artikel 9a.1 i förordning (EG) nr 1266/2007
ska datumet "30 juni 2011" ersättas med "30 juni 2012".

⁽¹⁾ EGT L 327, 22.12.2000, s. 74.

⁽²⁾ EUT L 283, 27.10.2007, s. 37.

⁽³⁾ EUT L 322, 8.12.2010, s. 20.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den tredje dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 4 juli 2011.

På kommissionens vägnar
José Manuel BARROSO
Ordförande

KOMMISSIONENS GENOMFÖRANDEFÖRORDNING (EU) nr 649/2011**av den 4 juli 2011****om fastställande av schablonvärden vid import för bestämning av ingångspriset för vissa frukter och grönsaker**

EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR ANTAGIT DENNA
FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktions-
sätt,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1234/2007 av den
22 oktober 2007 om upprättande av en gemensam organisa-
tion av jordbruksmarknaderna och om särskilda bestämmelser
för vissa jordbruksprodukter (förordningen om en samlad mark-
nadsordning) ⁽¹⁾,

med beaktande av kommissionens genomförandeförordning
(EU) nr 543/2011 av den 7 juni 2011 om tillämpningsföre-
skrifter för rådets förordning (EG) nr 1234/2007 vad gäller
sektorn för frukt och grönsaker och sektorn för bearbetad frukt
och bearbetade grönsaker ⁽²⁾, särskilt artikel 136.1, och

av följande skäl:

I genomförandeförordning (EU) nr 543/2011 fastställs, i enlig-
het med resultatet av de multilaterala handelsförhandlingarna i
Uruguayrundan, kriterierna för kommissionens fastställande av
schablonvärden vid import från tredjeländer, för de produkter
och de perioder som anges i del A i bilaga XVI till den förord-
ningen.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

De schablonvärden vid import som avses i artikel 136 i genom-
förandeförordning (EU) nr 543/2011 fastställs i bilagan till den
här förordningen.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 5 juli 2011.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 4 juli 2011.

*För kommissionen,
på ordförandens vägnar*
José Manuel SILVA RODRÍGUEZ
*Generaldirektör för jordbruk och
landsbygdsutveckling*

⁽¹⁾ EUT L 299, 16.11.2007, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 157, 15.6.2011, s. 1.

BILAGA

Fastställande av schablonvärden vid import för bestämning av ingångspriset för vissa frukter och grönsaker

(EUR/100 kg)

KN-nr	Kod för tredjeland ⁽¹⁾	Schablonvärde vid import
0702 00 00	AL	49,0
	AR	26,0
	EC	26,0
	MK	31,8
	TR	53,0
	US	26,0
	ZZ	35,3
0707 00 05	TR	95,0
	ZZ	95,0
0709 90 70	EC	28,8
	TR	112,4
	ZZ	70,6
0805 50 10	AR	62,6
	BR	42,9
	CL	88,7
	TR	68,0
	UY	56,9
	ZA	71,8
	ZZ	65,2
0808 10 80	AR	123,5
	BR	80,4
	CL	88,6
	CN	91,2
	NZ	112,3
	US	132,1
	UY	61,9
	ZA	78,7
	ZZ	96,1
0808 20 50	AR	79,1
	AU	65,1
	CL	113,0
	CN	53,5
	NZ	161,1
	ZA	88,4
	ZZ	93,4
0809 10 00	AR	89,7
	TR	276,6
	XS	152,4
	ZZ	172,9
0809 20 95	TR	295,1
	ZZ	295,1
0809 30	TR	179,1
	XS	55,8
	ZZ	117,5

⁽¹⁾ Landsbeteckningar som fastställs i kommissionens förordning (EG) nr 1833/2006 (EUT L 354, 14.12.2006, s. 19). Koden "ZZ" betecknar "övrigt ursprung".

KOMMISSIONENS GENOMFÖRANDEFÖRORDNING (EU) nr 650/2011**av den 4 juli 2011****om ändring av de representativa priser och tilläggsbelopp för import av vissa sockerprodukter som fastställs genom förordning (EU) nr 867/2010 för regleringsåret 2010/11**

EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR ANTAGIT DENNA
FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktions-sätt,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1234/2007 av den 22 oktober 2007 om upprättande av en gemensam organisation av jordbruksmarknaderna och om särskilda bestämmelser för vissa jordbruksprodukter (enda förordningen om de gemensamma organisationerna av marknaden) ⁽¹⁾,

med beaktande av kommissionens förordning (EG) nr 951/2006 av 30 juni 2006 om tillämpningsföreskrifter till rådets förordning (EG) nr 318/2006 för handel med tredjeländer i sockersektorn ⁽²⁾, särskilt artikel 36.2 andra stycket andra meningen, och

av följande skäl:

- (1) De representativa priserna och tilläggsbeloppen för import av vitsocker, råsocker och vissa sockerlösningar för

regleringsåret 2010/11 har fastställts genom kommissionens förordning (EU) nr 867/2010 ⁽³⁾. Priserna och tilläggen ändrades senast genom kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 646/2011 ⁽⁴⁾.

- (2) De uppgifter som kommissionen för närvarande har tillgång till medför att dessa belopp bör ändras i enlighet med bestämmelserna i förordning (EG) nr 951/2006,

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

De representativa priser och tilläggsbelopp för import av de produkter som avses i artikel 36 i förordning (EG) nr 951/2006, och som fastställs i förordning (EU) nr 867/2010 för regleringsåret 2010/11, ska ändras i enlighet med bilagan till den här förordningen.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 5 juli 2011.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 4 juli 2011.

*För kommissionen,
på ordförandens vägnar*
José Manuel SILVA RODRÍGUEZ
*Generaldirektör för jordbruk och
landsbygdsutveckling*

⁽¹⁾ EUT L 299, 16.11.2007, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 178, 1.7.2006, s. 24.

⁽³⁾ EUT L 259, 1.10.2010, s. 3.

⁽⁴⁾ EUT L 175, 2.7.2011, s. 8.

BILAGA

De ändrade representativa priser och tilläggsbelopp för import av vitsocker, råsocker och produkter enligt KN-nummer 1702 90 95 som gäller från och med den 5 juli 2011

(EUR)

KN-nummer	Representativt pris per 100 kg netto av produkten i fråga	Tilläggsbelopp per 100 kg netto av produkten i fråga
1701 11 10 ⁽¹⁾	50,36	0,00
1701 11 90 ⁽¹⁾	50,36	0,00
1701 12 10 ⁽¹⁾	50,36	0,00
1701 12 90 ⁽¹⁾	50,36	0,00
1701 91 00 ⁽²⁾	53,10	1,54
1701 99 10 ⁽²⁾	53,10	0,00
1701 99 90 ⁽²⁾	53,10	0,00
1702 90 95 ⁽³⁾	0,53	0,20

⁽¹⁾ Fastställande för den standardkvalitet som definieras i punkt III i bilaga IV till förordning (EG) nr 1234/2007.⁽²⁾ Fastställande för den standardkvalitet som definieras i punkt II i bilaga IV till förordning (EG) nr 1234/2007.⁽³⁾ Fastställande per 1 % sackarosinnehåll.

DIREKTIV

RÅDETS DIREKTIV 2011/64/EU

av den 21 juni 2011

om strukturen och skattesatserna för punktskatten på tobaksvaror

(kodifiering)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktions-sätt, särskilt artikel 113,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande,

i enlighet med ett särskilt lagstiftningsförfarande, och

av följande skäl:

(1) Rådets direktiv 92/79/EEG av den 19 oktober 1992 om tillnärmning av skatt på cigaretter ⁽¹⁾, 92/80/EEG av den 19 oktober 1992 om tillnärmning av skatter på andra tobaksvaror än cigaretter ⁽²⁾, 95/59/EG av den 27 november 1995 om andra skatter än omsättnings-skatter som påverkar förbrukningen av tobaksvaror ⁽³⁾ har ändrats flera gånger ⁽⁴⁾ på ett väsentligt sätt. För att skapa klarhet och överskådlighet bör de direktiven kodifieras genom att de sammanförs till en enda text.

(2) Unionens skattelagsstiftning om tobaksprodukter bör säkerställa att den inre marknaden fungerar korrekt, samtidigt som en hög hälsoskyddsnivå säkerställs enligt vad som krävs i artikel 168 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, med tanke på att tobaksvaror kan orsaka allvarliga hälsoskador samt på att unionen är part i Världshälsoorganisationens ramkonvention om tobakskontroll. Hänsyn bör tas till den rådande situationen för var och en av de olika typerna av tobaksvaror.

(3) Ett av målen i fördraget om Europeiska unionen är att upprätthålla en ekonomisk union vars egenskaper liknar en hemmamarknads, inom vilken det råder sund konkurrens. Vad beträffar tobaksvaror kan detta mål uppnås endast under förutsättning att medlemsstaternas uttag av skatter som påverkar konsumtionen av produkter inom denna sektor inte snedvrider konkurrensbetingelserna och inte hindrar produkternas fria rörlighet inom unionen.

(4) De olika typerna av tobaksvaror, som skiljer sig åt inbördes genom sina egenskaper och genom sitt användnings-sätt, bör definieras.

(5) Det bör göras åtskillnad mellan finskuren tobak avsedd för rullning av cigaretter och annan rökto-bak.

(6) Tobaksrullar som går att röka som de är efter enkel hantering bör också anses vara cigaretter så att dessa varor beskattas lika.

(7) Tillverkare bör definieras som den fysiska eller juridiska person som faktiskt bereder tobaksprodukter och sätter det högsta detaljhandelspriset för var och en av de medlemsstater där produkterna i fråga ska släppas för konsumtion.

(8) För en enhetlig och rättvis beskattning bör en definition av cigaretter, cigarrer och cigariller och övrig rökto-bak fastställas, så att tobaksrullar som beroende på sin längd kan betraktas som två eller fler cigaretter behandlas som två eller fler cigaretter i fråga om punktskatt, att en typ av cigarr som på många sätt liknar en cigarett behandlas som en cigarett i fråga om punktbeskattning, att rökto-bak som i många avseenden liknar finskuren tobak avsedd för rullning av cigaretter behandlas som finskuren tobak i fråga om punktskatter och att tobaksavfall definieras klart. Med tanke på de ekonomiska svårigheter som en omedelbar tillämpning kan välla de berörda tyska och ungerska företagen bör Tyskland och Ungern tillåtas att skjuta fram tillämpningen av definitionen av cigarrer och cigariller till den 1 januari 2015.

⁽¹⁾ EGT L 316, 31.10.1992, s. 8.

⁽²⁾ EGT L 316, 31.10.1992, s. 10.

⁽³⁾ EGT L 291, 6.12.1995, s. 40.

⁽⁴⁾ Se del A i bilaga I.

- (9) Vad gäller punktskatter måste harmoniseringen av strukturerna särskilt leda till att konkurrensen inom de olika kategorierna av tobaksvaror som hör till samma grupp inte snedvrids genom skatteuttaget och följaktligen till att medlemsstaternas nationella marknader öppnas.
- (10) Konkurrensen kräver ett system med fri prisbildning för alla grupper av tobaksvaror.
- (11) Strukturen för punktskatt på cigaretter måste, förutom en särskild komponent som beräknas per produktenhet, innefatta en proportionell komponent som grundas på detaljhandelspriset inklusive alla skatter. Omsättningsskatten på cigaretter har samma verkan som en värdereleaterad punktskatt, och detta bör tas med i beräkningen när relationstalet mellan punktskattens särskilda komponent och den totala skattebelastningen fastställs.
- (12) Utan att det påverkar den särskilda komponentens blandade skattestruktur och högsta procentuella andel av den totala skattebelastningen bör medlemsstaterna få effektiva metoder för uttag av en särskild skatt eller minimipunktskatt på cigaretter, för att säkerställa att åtminstone ett minsta skattebelopp gäller i hela unionen.
- (13) För att den inre marknaden ska fungera väl är det nödvändigt att införa minimipunktskatter för alla kategorier av tobaksvaror.
- (14) Vad beträffar cigaretter, bör neutrala konkurrensvillkor för tillverkarna säkerställas, uppdelningen av tobaksmarknaderna bör minskas och hälsomålen bör framhävas. Ett prisrelaterat minimikrav bör därför avse det vägda genomsnittliga detaljhandelspriset, medan ett minimibelopp bör tillämpas på alla cigaretter. Av samma skäl bör det vägda genomsnittliga detaljhandelspriset också utgöra utgångspunkt för mätning av den särskilda punktskattens betydelse inom den totala skattebelastningen.
- (15) Vad gäller priser och punktskatter, särskilt för cigaretter – som är den avgjort viktigaste kategorin av tobaksvara – samt för finskuren tobak avsedd för rullning av cigaretter, föreligger det fortfarande stora skillnader mellan medlemsstaterna, vilka kan hindra den inre marknadens funktion. En viss grad av konvergens mellan de skattenivåer som tillämpas i medlemsstaterna skulle bidra till att minska bedrägerier och smuggling inom unionen.
- (16) Sådan konvergens skulle också bidra till att säkerställa en hög hälsoskyddsnivå för människor. Beskattningsnivån är en viktig faktor i priset på tobaksvaror, vilket i sin tur påverkar konsumenternas rökvanor. Bedrägerier och smuggling undergräver de skattebetingade prisnivåerna, i synnerhet på cigaretter och finskuren tobak avsedd för rullning av cigaretter, och gör det därför svårare att nå målen för tobakskontroll och hälsoskyddsmålen.
- (17) När det gäller andra produkter än cigaretter bör en harmoniserad skattenivå fastställas för alla produkter som hör till samma grupp av tobaksvaror. Det lämpligaste för en fungerande inre marknad är att en gemensam lägsta punktskatt fastställs uttryckt som en procentsats eller som ett belopp per kilogram eller för ett givet antal.
- (18) När det gäller finskuren tobak avsedd för rullning av cigaretter, bör unionens prisrelaterade minimikrav uttryckas så att man erhåller liknande effekter som på området cigaretter, med det vägda genomsnittliga detaljhandelspriset som referenspunkt.
- (19) Minimnivåerna för finskuren tobak avsedd för rullning av cigaretter bör tillnärmas miniminivåerna för cigaretter, så att den konkurrens som föreligger mellan de båda produkterna, vilken återspeglas i de iakttagna konsumtionsmönstren, samt det faktum att de har lika stora skadliga egenskaper beaktas i högre grad.
- (20) Portugal bör beviljas möjlighet att tillämpa en reducerad skattesats för cigaretter som tillverkas av småskaliga producenter och som konsumeras i de mest avlägsna områdena av Azorerna och Madeira.
- (21) Övergångsperioder bör göra det möjligt för medlemsstaterna att på ett smidigt sätt anpassa sig till nivåerna i fråga om den totala punktskatten och på så sätt begränsa eventuella negativa sidoeffekter.
- (22) För att inte skada den ekonomiska och sociala jämvikten på Korsika är det både nödvändigt och motiverat att bevilja ett undantag fram till och med den 31 december 2015 enligt vilket Frankrike på cigaretter och andra tobaksvaror som frisläpps för konsumtion på Korsika får tillämpa en lägre punktskattesats än den nationella skattesatsen. Vid den tidpunkten bör beskattningen av tobaksvaror som frisläpps för konsumtion på Korsika vara fullständigt anpassad till den gällande beskattningen på det franska fastlandet. Emellertid bör punktskatten på cigaretter och finskuren tobak avsedd för rullning av cigaretter på Korsika höjas stegvis i syfte att undvika en alltför brysk övergång.
- (23) En majoritet av medlemsstaterna beviljar undantag från eller återbetalar punktskatt för vissa typer av tobaksvaror, beroende på deras användning. Dessa undantag eller återbetalningar för särskilda ändamål bör närmare anges i detta direktiv.

- (24) Ett förfarande bör föreskrivas för att göra det möjligt att regelbundet revidera de skattesatser eller skattebelopp som fastställs i detta direktiv på grundval av en rapport från kommissionen som tar hänsyn till alla tillämpliga faktorer.
- (25) Detta direktiv bör inte påverka medlemsstaternas skyldigheter vad gäller tidsfristerna för införlivande med nationell lagstiftning och tillämpning av de direktiv som anges i del B i bilaga I.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

KAPITEL 1

SYFTE

Artikel 1

Detta direktiv lägger fast allmänna principer för harmoniseringen av strukturen och skattesatserna för den punktskatt som medlemsstaterna lägger på tobaksprodukter.

KAPITEL 2

DEFINITIONER

Artikel 2

1. I detta direktiv avses med *tobaksvaror*:

- a) cigaretter,
- b) cigarrer och cigariller,
- c) röktobak, dvs.
 - i) finskuren röktobak för rullning av cigaretter,
 - ii) annan röktobak.

2. Produkter som helt eller delvis består av andra ämnen än tobak men som i övrigt uppfyller kriterierna i artikel 3 eller artikel 5.1 ska behandlas som cigaretter respektive röktobak.

Utan hinder av första stycket ska produkter som inte innehåller någon tobak och som används uteslutande för medicinska ändamål inte behandlas som tobaksvaror.

3. Trots unionens befintliga bestämmelser ska de definitioner som avses i punkt 2 i denna artikel och i artiklarna 3, 4 och 5 inte påverka valet av system eller nivå för den beskattning som ska gälla för de olika produktgrupper som dessa artiklar avser.

Artikel 3

1. I detta direktiv avses med *cigaretter*:

- a) tobaksrullar som går att röka som de är och som inte är cigarrer eller cigariller enligt definitionen i artikel 4.1,
- b) tobaksrullar som medelst enkel, icke-industriell hantering kan införas i cigarettapparsrör,

c) tobaksrullar som medelst enkel, icke-industriell hantering kan rullas in i cigarettapper.

2. En sådan tobaksrulle som avses i punkt 1 ska i fråga om punktskatt betraktas som två cigaretter om den förutom filter eller munstycke är längre än 8 cm men högst 11 cm lång, som tre cigaretter om den förutom filter eller munstycke är längre än 11 cm men högst 14 cm lång, osv.

Artikel 4

1. I detta direktiv ska följande anses vara cigarrer eller cigariller om de kan vara och, med tanke på sina egenskaper och konsumenternas normala förväntningar, uteslutande är avsedda att rökas som de är:

- a) Tobaksrullar med yttre täckblad av naturtobak.
- b) Tobaksrullar fyllda med en riven blandning och med yttre täckblad av cigarrers normala färg, av homogeniserad tobak, som täcker produkten helt och i förekommande fall inkluderar filtret men, i fråga om cigarrer med munstycke, inte munstycket, om styckevikten utan filter eller munstycke är minst 2,3 g och högst 10 g och omkretsen är minst 34 mm på minst en tredjedel av längden.

2. Med avvikelse från punkt 1 får följande stycken fortsätta att tillämpas av Tyskland och Ungern fram till och med den 31 december 2014.

Följande skall anses vara cigarrer eller cigariller, om de går att röka som de är:

- a) Tobaksrullar gjorda enbart av naturtobak.
- b) Tobaksrullar med yttre täckblad av naturtobak.
- c) Tobaksrullar fyllda med en riven blandning och med yttre täckblad av cigarrers normala färg som täcker produkten helt och i förekommande fall inkluderar filtret men, i fråga om cigarrer med munstycke, inte munstycket och med omblad, båda av rekonstituerad tobak, om styckevikten utan filter eller munstycke är minst 1,2 g och om täckbladet är anbringat i spiralform med en spetsig vinkel på minst 30° mot cigarrens längdaxel.
- d) Tobaksrullar fyllda med en riven blandning och med yttre täckblad av cigarrers normala färg, av rekonstituerad tobak, som täcker produkten helt och i förekommande fall inkluderar filtret men, i fråga om cigarrer med munstycke, inte munstycket, om styckevikten utan filter eller munstycke är minst 2,3 g och omkretsen är minst 34 mm på minst en tredjedel av längden.

3. Produkter som delvis består av andra ämnen än tobak men som i övrigt uppfyller de kriterier som fastställs i punkt 1 ska behandlas som cigarrer och cigariller.

Artikel 5

1. I detta direktiv avses med *röktobak*:

- a) tobak som skurits eller på annat sätt strimlats, tvinnats eller pressats till kakor som går att röka utan ytterligare industriell beredning,
- b) tobaksavfall som bjuds ut till detaljhandelsförsäljning, som inte omfattas av artiklarna 3 och 4.1 och som går att röka. Vid tillämpningen av denna artikel avses med *tobaksavfall* rester av tobaksblad och biprodukter från bearbetning av tobak eller framställning av tobaksprodukter.

2. Röktobak i vilken mer än 25 viktprocent av tobakspartiklarna skurits finare än 1,5 mm ska anses vara finskuren röktobak för rullning av cigaretter.

Medlemsstaterna får även betrakta sådan röktobak där mer än 25 viktprocent av tobakspartiklarna skurits 1,5 mm eller mer och som sålts eller varit avsedd att säljas för rullning av cigaretter såsom finskuren röktobak för rullning av cigaretter.

Artikel 6

En fysisk eller juridisk person som är etablerad inom unionen och som bereder tobak till tobaksvaror som är ägnade för detaljhandelsförsäljning ska anses vara tillverkare.

KAPITEL 3

BESTÄMMELSER SOM ÄR TILLÄMPLIGA PÅ CIGARETTER

Artikel 7

1. Cigaretter som är tillverkade inom unionen och sådana som är importerade från tredjeland ska underkastas en värderelaterad punktskatt, som beräknas på det högsta detaljhandelspriset inklusive tull, samt en särskild punktskatt, som beräknas per produktenhet.

Utan hinder av första stycket får medlemsstaterna undanta tullar från beräkningsunderlaget för den värderelaterade punktskatten på cigaretter.

2. Skattesatsen för den värderelaterade punktskatten liksom beloppet av den särskilda punktskatten måste vara lika för alla cigaretter.

3. I sista etappen av strukturharmoniseringen ska alla medlemsstater beträffande cigaretter ha fastställt samma relationstal mellan den särskilda punktskatten och summan av den värderelaterade punktskatten och omsättningsskatten, så att skillnader i detaljhandelspriserna rättvist återspeglar skillnader i tillverkarnas leveranspriser.

4. När så är nödvändigt får punktskatten på cigaretter innefatta en minimiskattekomponent, under förutsättning att beskattningens blandade struktur och intervallet för den särskilda komponenten i punktskatten enligt artikel 8 strikt respekteras.

Artikel 8

1. Den procentuella andelen av den särskilda komponenten i punktskatten av beloppet av den totala skattebelastning på cigaretter ska fastställas med hänvisning till det vägda genomsnittliga detaljhandelspriset.

2. Det vägda genomsnittliga detaljhandelspriset ska beräknas med hänvisning till det totala värdet av alla cigaretter som frisläpps för konsumtion, på grundval av detaljhandelspriset inklusive alla skatter, dividerat med den totala kvantitet cigaretter som frisläpps för konsumtion. Det ska bestämmas senast den 1 mars varje år på grundval av uppgifter om alla sådana frisläppande för konsumtion under det föregående kalenderåret.

3. Till och med den 31 december 2013 får den särskilda komponenten i punktskatten inte vara lägre än 5 % och inte vara högre än 76,5 % av beloppet av den totala skattebelastning som uppkommer genom ackumulering av följande:

a) Särskild punktskatt.

b) Den värderelaterade punktskatt och mervärdesskatt som tas ut på det vägda genomsnittliga detaljhandelspriset.

4. Från och med den 1 januari 2014 får den särskilda komponenten i punktskatten på cigaretter inte vara lägre än 7,5 % och inte vara högre än 76,5 % av beloppet av den totala skattebelastning som uppkommer genom ackumulering av följande:

a) Särskild punktskatt.

b) Den värderelaterade punktskatt och mervärdesskatt som tas ut på det vägda genomsnittliga detaljhandelspriset.

5. När det i en medlemsstat sker en förändring av det vägda genomsnittliga detaljhandelspriset på cigaretter och denna förändring leder till att punktskattens särskilda komponent, uttryckt som en procentuell andel av den totala skattebelastningen, sjunker under procentsatsen 5 % eller 7,5 %, beroende på vilket som gäller, eller når över procentsatsen 76,5 % av den totala skattebelastningen, får medlemsstaten med avvikelse från punkterna 3 och 4 skjuta upp justeringen av den särskilda punktskatten till den 1 januari det andra året som följer på det år under vilket förändringen inträffade.

6. Med förbehåll för punkterna 3, 4 och 5 i den här artikeln samt artikel 7.1 andra stycket får medlemsstaterna ta ut en minimipunktskatt på cigaretter.

Artikel 9

1. Medlemsstaterna ska tillämpa minimiskattesatser på cigarettkonsumtion i enlighet med de regler som anges i detta kapitel.
2. Punkt 1 ska tillämpas på de skatter som i överensstämmelse med detta kapitel tas ut på cigaretter och som omfattar
 - a) en särskild punktskatt per varuenhet,
 - b) en värderelaterad punktskatt beräknad på grundval av det högsta detaljhandelspriset,
 - c) en mervärdesskatt som är proportionell mot detaljhandelspriset.

Artikel 10

1. Den totala punktskatten (särskild skatt och värderelaterad skatt exklusive mervärdesskatt) på cigaretter ska utgöra minst 57 % av det vägda genomsnittliga detaljhandelspriset för de cigaretter som frisläpps för konsumtion. Punktskatten ska uppgå till minst 64 EUR per 1 000 cigaretter, oavsett det vägda genomsnittliga detaljhandelspriset.

De medlemsstater som tar ut en punktskatt på minst 101 EUR per 1 000 cigaretter på grundval av det vägda genomsnittliga detaljhandelspriset behöver inte uppfylla det krav på 57 % som fastställs i första stycket.

2. Från och med den 1 januari 2014 ska den totala punktskatten på cigaretter utgöra minst 60 % av det vägda genomsnittliga detaljhandelspriset för de cigaretter som frisläpps för konsumtion. Punktskatten ska uppgå till minst 90 EUR per 1 000 cigaretter, oavsett det vägda genomsnittliga detaljhandelspriset.

De medlemsstater som tar ut en punktskatt på minst 115 EUR per 1 000 cigaretter på grundval av det vägda genomsnittliga detaljhandelspriset behöver inte uppfylla det krav på 60 % som fastställs i första stycket.

Bulgarien, Estland, Grekland, Lettland, Litauen, Ungern, Polen och Rumänien ska beviljas en övergångsperiod fram till och med den 31 december 2017 för att uppfylla de krav som anges i första och andra styckena.

3. Medlemsstaterna ska gradvis höja punktskatterna för att följa de krav som avses i punkt 2 från och med de tidpunkter som där fastställts.

Artikel 11

1. När det i en medlemsstat sker en förändring av det vägda genomsnittliga detaljhandelspriset på cigaretter och denna förändring leder till att den totala punktskatten sjunker under de nivåer som fastställts i de första meningarna i artikel 10.1 och första meningarna i artikel 10.2, får medlemsstaten skjuta upp justeringen av skatten till den 1 januari det andra året som följer på det år under vilket förändringen inträffade.

2. När en medlemsstat höjer den mervärdesskattesats som är tillämplig på cigaretter, får denna medlemsstat reducera den totala punktskatten upp till ett belopp som, uttryckt i en procentuell andel av det vägda genomsnittliga detaljhandelspriset, motsvarar höjningen av mervärdesskatten, också uttryckt som en procentuell andel av det vägda genomsnittliga detaljhandelspriset, även om denna justering medför att den totala punktskatten sjunker under den nivå, uttryckt som en procentuell andel av det vägda genomsnittliga detaljhandelspriset, som fastställs i första meningarna i artikel 10.1 och första meningarna i artikel 10.2.

Medlemsstaten ska dock åter höja skatten, så att den når upp åtminstone till dessa nivåer senast den 1 januari det andra året som följer på det år under vilket sänkningen gjordes.

Artikel 12

1. Portugal får tillämpa en reducerad skattesats som är upp till 50 % lägre än den som fastställs i artikel 10 på cigaretter som förbrukas i de mest avlägsna områdena av Azorerna och Madeira och är tillverkade av småskaliga tillverkare vars årsproduktion var för sig inte överstiger 500 ton.

2. Genom undantag från artikel 10 får Frankrike fortsätta att under perioden 1 januari 2010–31 december 2015 tillämpa en reducerad punktskattesats på cigaretter som frisläpps för konsumtion i departementen på Korsika upp till en årlig kvot på 1 200 ton. Den reducerade skattesatsen ska vara följande:

- a) Till och med den 31 december 2012: minst 44 % av priset på cigaretter i den mest efterfrågade priskategorin i dessa departement.
- b) Från och med den 1 januari 2013: minst 50 % av det vägda genomsnittliga detaljhandelspriset på cigaretter som frisläpps för konsumtion. Punktskatten ska uppgå till minst 88 EUR per 1 000 cigaretter, oavsett det vägda genomsnittliga detaljhandelspriset.
- c) Från och med den 1 januari 2015: minst 57 % av det vägda genomsnittliga detaljhandelspriset på cigaretter som frisläpps för konsumtion. Punktskatten ska uppgå till minst 90 EUR per 1 000 cigaretter oberoende av det vägda genomsnittliga detaljhandelspriset.

KAPITEL 4

**BESTÄMMELSER SOM ÄR TILLÄMPLIGA PÅ ANDRA
TOBAKSVAROR ÄN CIGARETTER***Artikel 13*

Följande grupper av tobaksvaror som produceras inom unionen eller importeras från tredjeland ska i varje medlemsstat underkastas en lägsta punktskatt enligt artikel 14:

- a) Cigarrer och cigariller.
- b) Finskuren tobak avsedd för rullning av cigaretter.
- c) Annan röktokek.

Artikel 14

1. Medlemsstaterna ska tillämpa en punktskatt, som får vara antingen

- a) en värdeskatt, beräknad på grundval av det högsta detaljhandelspriset för varje produkt, som fritt bestäms av inom unionen etablerade tillverkare och av importörer från tredjeland i enlighet med artikel 15, eller
- b) en särskild skatt uttryckt som ett belopp per kilogram eller när det gäller cigarrer och cigariller alternativt för ett visst antal enheter, eller
- c) en kombinerad skatt, som innehåller en värdedel och en särskild del.

Medlemsstaterna får fastställa ett minimibelopp för punktskatten i de fall då punktskatten är en värderelaterad skatt eller en kombinerad skatt.

2. Den sammanlagda punktskatten (särskild skatt och/eller värdeskatt, exklusive mervärdesskatt) uttryckt som en procentsats, ett belopp per kilogram eller ett belopp per ett visst antal enheter ska åtminstone motsvara de skattesatser eller minimibelopp som fastställts för

- a) cigarrer och cigariller:: 5 % av detaljhandelspriset, inklusive alla skatter, eller 12 EUR per 1 000 stycken eller per kilogram,
- b) finskuren röktokek avsedd för rullning av cigaretter:: 40 % av det vägda genomsnittliga detaljhandelspriset för finskuren röktokek avsedd för rullning av cigaretter som frisläpps för konsumtion eller 40 EUR per kilogram,
- c) annan röktokek:: 20 % av detaljhandelspriset, inklusive alla skatter, eller 22 EUR per kilogram.

Från och med den 1 januari 2013 ska den totala punktskatten på finskuren röktokek avsedd för rullning av cigaretter utgöra minst 43 % av det vägda genomsnittliga detaljhandelspriset för finskuren röktokek avsedd för rullning av cigaretter som frisläpps för konsumtion eller minst 47 EUR per kilogram.

Från och med den 1 januari 2015 ska den totala punktskatten på finskuren röktokek avsedd för rullning av cigaretter utgöra minst 46 % av det vägda genomsnittliga detaljhandelspriset för finskuren röktokek avsedd för rullning av cigaretter som frisläpps för konsumtion eller minst 54 EUR per kilogram.

Från och med den 1 januari 2018 ska den totala punktskatten på finskuren röktokek avsedd för rullning av cigaretter utgöra minst 48 % av det vägda genomsnittliga detaljhandelspriset för finskuren röktokek avsedd för rullning av cigaretter som frisläpps för konsumtion eller minst 60 EUR per kilogram.

Från och med den 1 januari 2020 ska den totala punktskatten på finskuren röktokek avsedd för rullning av cigaretter utgöra minst 50 % av det vägda genomsnittliga detaljhandelspriset för finskuren röktokek avsedd för rullning av cigaretter vilken frisläpps för konsumtion eller minst 60 EUR per kilogram.

Det vägda genomsnittliga detaljhandelspriset ska beräknas med hänvisning till det totala värdet av finskuren röktokek avsedd för rullning av cigaretter vilken frisläpps för konsumtion, på grundval av detaljhandelspriset inklusive alla skatter, dividerat med den totala kvantitet finskuren röktokek avsedd för rullning av cigaretter vilken frisläpps för konsumtion. Det ska bestämmas senast den 1 mars varje år på grundval av uppgifter om alla sådana frisläppande för konsumtion under det föregående kalenderåret.

3. De skattesatser eller belopp som avses i punkterna 1 och 2 ska gälla för alla produkter som hör till den berörda gruppen av tobaksprodukter, utan åtskillnad inom varje grupp med hänsyn till kvalitet, presentation, varornas ursprung, använt material, de berörda företagens egenskaper eller något annat kriterium.

4. Genom undantag från punkterna 1 och 2 får Frankrike under perioden 1 januari 2010–31 december 2015 fortsätta att tillämpa en reducerad punktskattesats på andra tobaksvaror än cigaretter som frisläpps för konsumtion i departementen på Korsika. Den reducerade skattesatsen ska vara följande:

a) För cigarrer och cigariller:

minst 10 % av detaljhandelspriset, inklusive alla skatter.

b) För finskuren röktokek avsedd för rullning av cigaretter:

- i) fram till och med den 31 december 2012, minst 27 % av detaljhandelspriset, inklusive alla skatter,

ii) från och med den 1 januari 2013, minst 30 % av detaljhandelspriset, inklusive alla skatter,

iii) från och med den 1 januari 2015, minst 35 % av detaljhandelspriset, inklusive alla skatter.

c) För annan röktobak:

minst 22 % av detaljhandelspriset, inklusive alla skatter.

KAPITEL 5

BESTÄMMANDE AV DET HÖGSTA DETALJHANDELSPRISET FÖR TOBAKSVAROR, UPPBÖRD AV PUNKTSKATT, UNDANTAG OCH ÅTERBETALNINGAR

Artikel 15

1. Tillverkare eller, i förekommande fall, deras företrädare eller bemyndigade representanter inom unionen, samt importörer av tobak från tredjeland ska vara fria att bestämma det högsta detaljhandelspriset för var och en av sina produkter för varje medlemsstat där produkterna i fråga ska släppas för konsumtion.

Bestämmelsen i första stycket får emellertid inte hindra tillämpningen av nationell lagstiftning om övervakning av prisnivåer eller efterlevnaden av påbudna priser, förutsatt att denna är förenlig med unionslagstiftningen.

2. I syfte att underlätta uttaxeringen av punktskatten får dock medlemsstaterna fastställa en skala av detaljhandelspriser för varje grupp av tobaksvaror, på villkor att varje skala har tillräckligt omfång och är tillräckligt varierad för att motsvara den faktiska produktvariationen som har sitt ursprung inom unionen.

Varje skala ska vara giltig för alla produkter som hör till den grupp av tobaksvaror som den avser, utan åtskillnad på grundval av kvalitet, presentation, produkters eller användas ämnens ursprung, företags kännetecken eller något annat kriterium.

Artikel 16

1. Senast under den sista etappen av harmoniseringen av punktskatten ska reglerna för uppbörd av punktskatten harmoniseras. Under föregående etapp ska punktskatten i princip tas ut med hjälp av skattemärken. Medlemsstater som tar ut punktskatten med hjälp av skattemärken måste göra dessa tillgängliga för tillverkare och affärsidkare i de andra medlemsstaterna. Om medlemsstaterna tar ut punktskatten på något annat sätt ska de se till att inget hinder, varken administrativt eller tekniskt, för den skall påverka handeln medlemsstaterna emellan.

2. Importörer och unionstillverkare av tobaksvaror ska underkastas den ordning som avses i punkt 1 vad avser bestämmelser för uttag och erläggande av punktskatten.

Artikel 17

Följande tobaksvaror får undantas från punktskatt eller punktskatt som erlagts för dem får återbetalas:

a) Denaturerade tobaksvaror som används för industriella ändamål eller trädgårdsändamål.

b) Tobaksvaror som förstörs under myndighets tillsyn.

c) Tobaksvaror som uteslutande är avsedda för vetenskapliga försök eller för prov rörande varornas kvalitet.

d) Tobaksvaror som vidarebearbetas av producenten.

Medlemsstaterna ska bestämma de villkor och formaliteter som ska gälla för ovannämnda undantag eller återbetalning.

KAPITEL 6

SLUTBESTÄMMELSER

Artikel 18

1. Kommissionen ska en gång om året offentliggöra det värde av euron i nationella valutor som ska tillämpas på de totala punktskattebeloppen.

De växelkurser som ska tillämpas ska vara de som erhålls första vardagen i oktober och offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning* och de ska tillämpas från och med den 1 januari påföljande kalenderår.

2. Medlemsstaterna får bibehålla de punktskattebelopp som är i kraft vid tiden för den årliga justering som föreskrivs i punkt 1, om omvandlingen av punktskattebeloppen uttryckta i euro skulle leda till en ökning av punktskatten uttryckt i nationell valuta med mindre än 5 % eller mindre än 5 EUR, varvid det lägsta beloppet ska räknas.

Artikel 19

1. Vart fjärde år ska kommissionen förelägga rådet en rapport och vid behov ett förslag avseende de skattesatser och punktskattestrukturer som fastställs i detta direktiv.

I kommissionens rapport ska en väl fungerande inre marknad, punktskatternas realvärde och fördragets vidare syften beaktas.

2. Den rapport som avses i punkt 1 ska framför allt grunda sig på information som lämnas av medlemsstaterna.

3. Kommissionen ska, i enlighet med det förfarande som avses i artikel 43 i rådets direktiv 2008/118/EG ⁽¹⁾, fastställa en förteckning över de statistiska uppgifter som behövs för rapporten, med undantag för uppgifter som rör enskilda fysiska personer eller juridiska personer. Utöver uppgifter som är lätt tillgängliga för medlemsstaterna ska förteckningen endast innehålla uppgifter vilkas insamling och sammanställning inte medför en orimligt stor administrativ börda för medlemsstaterna.

4. Kommissionen får inte offentliggöra eller på annat sätt lämna ut uppgifter om det skulle leda till att en affärshemlighet, företagshemlighet eller yrkeshemlighet skulle röjas.

Artikel 20

Medlemsstaterna ska till kommissionen överlämna texten till de centrala bestämmelser i nationell lagstiftning som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv.

Artikel 21

Direktiv 92/79/EEG, 92/80/EEG och 95/59/EG, i deras ändrade lydelse enligt de direktiv som anges i del A i bilaga I, ska upphöra att gälla utan att det påverkar medlemsstaternas skyl-

digheter vad gäller tidsfristerna för införlivande med nationell lagstiftning och tillämpningen av de direktiv som anges i del B i bilaga I.

Hänvisningar till de upphävda direktiven ska anses som hänvisningar till detta direktiv och läsas enligt jämförelsetabellen i bilaga II.

Artikel 22

Detta direktiv träder i kraft den 1 januari 2011.

Artikel 23

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Luxemburg den 21 juni 2011.

På rådets vägnar

FAZEKAS S.

Ordförande

⁽¹⁾ EUT L 9, 14.1.2009, s. 12.

BILAGA I

DEL A

Upphävda direktiv och en förteckning över deras senare ändringar

(som avses i artikel 21)

Rådets direktiv 92/79/EEG
(EGT L 316, 31.10.1992, s. 8)

Rådets direktiv 1999/81/EG
(EGT L 211, 11.8.1999, s. 47)

Endast artikel 1

Rådets direktiv 2002/10/EG
(EGT L 46, 16.2.2002, s. 26)

Endast artikel 1

Rådets direktiv 2003/117/EG
(EUT L 333, 20.12.2003, s. 49)

Endast artikel 1

Rådets direktiv 2010/12/EU
(EUT L 50, 27.2.2010, s. 1)

Endast artikel 1

Rådets direktiv 92/80/EEG
(EGT L 316, 31.10.1992, s. 10)

Rådets direktiv 1999/81/EG
(EGT L 211, 11.8.1999, s. 47)

Endast artikel 2

Rådets direktiv 2002/10/EG
(EGT L 46, 16.2.2002, s. 26)

Endast artikel 2

Rådets direktiv 2003/117/EG
(EUT L 333, 20.12.2003, s. 49)

Endast artikel 2

Rådets direktiv 2010/12/EU
(EUT L 50, 27.2.2010, s. 1)

Endast artikel 2

Rådets direktiv 95/59/EG
(EGT L 291, 6.12.1995, s. 40)

Rådets direktiv 1999/81/EG
(EGT L 211, 11.8.1999, s. 47)

Endast artikel 3

Rådets direktiv 2002/10/EG
(EGT L 46, 16.2.2002, s. 26)

Endast artikel 3

Rådets direktiv 2010/12/EU
(EUT L 50, 27.2.2010, s. 1)

Endast artikel 3

DEL B

Tidsfrister för införlivande med nationell lagstiftning och tillämpning

(som avses i artikel 21)

Direktiv	Tidsfrist för införlivande	Datum för tillämpning
92/79/EEG	31 december 1992	—
92/80/EEG	31 december 1992	—
95/59/EG	—	—
1999/81/EG	1 januari 1999	1 januari 1999
2002/10/EG	1 juli 2002 ⁽¹⁾	—
2003/117/EG	1 januari 2004	—
2010/12/EU	31 december 2010	1 januari 2011

⁽¹⁾ Med avvikelse från det datum som anges i artikel 4.1 i direktiv 2002/10/EG

a) får Förbundsrepubliken Tyskland låta de bestämmelser som är nödvändiga för att följa artikel 3.1 i direktiv 2002/10/EG träda i kraft senast den 1 januari 2008.

b) får Konungariket Spanien och Republiken Grekland låta de bestämmelser som är nödvändiga för att följa artikel 1.1 i direktiv 2002/10/EG (med beaktande av artikel 2.1 andra meningen i direktiv 92/79/EEG) senast den 1 januari 2008.

BILAGA II

Jämförelsetabell

Direktiv 92/79/EEC	Direktiv 92/80/EEC	Direktiv 95/59/EC	Detta direktiv
—	—	Artikel 1.1 och 1.2	Artikel 1
—	—	Artikel 1.3	—
—	—	Artikel 2.1 inledande meningen	Artikel 2.1 inledande meningen
—	—	Artikel 2.1 a och b	Artikel 2.1 a och b
—	—	Artikel 2.1 c första strecksatsen	Artikel 2.1 c i
—	—	Artikel 2.1 c andra strecksatsen	Artikel 2.1 c ii
—	—	Artikel 2.1 avslutande orden	—
—	—	Artikel 2.2	—
—	—	Artikel 7.2	Artikel 2.2
—	—	Artikel 2.3	Artikel 2.3
—	—	Artikel 4.1 första stycket	Artikel 3.1
—	—	Artikel 4.1 andra stycket	—
—	—	Artikel 4.2	Artikel 3.2
—	—	Artikel 3.1	Artikel 4.1
—	—	Artikel 3.2	Artikel 4.2
—	—	Artikel 7.1	Artikel 4.3
—	—	Artikel 5 inledande meningen	Artikel 5.1 inledande meningen
—	—	Artikel 5.1	Artikel 5.1 a
—	—	Artikel 5.2	Artikel 5.1 b
—	—	Artikel 6 första stycket	Artikel 5.2 första stycket
—	—	Artikel 6 andra stycket	Artikel 5.2 andra stycket
—	—	Artikel 9.1 första stycket	Artikel 6
—	—	Artikel 8.1	Artikel 7.1 första stycket
—	—	Artikel 16.6	Artikel 7.1 andra stycket
—	—	Artikel 8.2, 8.3 och 8.4	Artikel 7.2, 7.3 och 7.4

Direktiv 92/79/EEC	Direktiv 92/80/EEC	Direktiv 95/59/EC	Detta direktiv
—	—	Artikel 16.1–16.5	Artikel 8.1–8.5
—	—	Artikel 16.7	Artikel 8.6
Artikel 1	—	—	Artikel 9
Artikel 2.1 och 2.2	—	—	Artikel 10.1 och 10.2
Artikel 2.3	—	—	—
Artikel 2.4	—	—	Artikel 10.3
Artikel 2a	—	—	Artikel 11
Artikel 3.1	—	—	—
Artikel 3.2	—	—	Artikel 12.1
Artikel 3.3	—	—	—
Artikel 3.4	—	—	Artikel 12.2
—	Artikel 1	—	Artikel 13
—	Artikel 2	—	—
—	Artikel 3.1 första och andra styckena	—	Artikel 14.1
—	Artikel 3.1 tredje stycket inledande meningen	—	Artikel 14.2 första stycket inledande meningen
—	Artikel 3.1 tredje stycket första, andra och tredje strecksatserna	—	—
—	Artikel 3.1 fjärde och femte styckena	—	—
—	Artikel 3.1 sjätte stycket inledande meningen	—	—
—	Artikel 3.1 sjätte stycket a, b och c	—	Artikel 14.2 första stycket a, b och c
—	Artikel 3.1 sjunde stycket	—	—
—	Artikel 3.1 åttonde stycket	—	—
—	Artikel 3.1 nionde stycket	—	Artikel 14.2 andra stycket
—	Artikel 3.1 tionde stycket	—	Artikel 14.2 tredje stycket
—	Artikel 3.1 elfte stycket	—	Artikel 14.2 fjärde stycket
—	Artikel 3.1 tolfte stycket	—	Artikel 14.2 femte stycket

Direktiv 92/79/EEC	Direktiv 92/80/EEC	Direktiv 95/59/EC	Detta direktiv
—	Artikel 3.1 trettonde stycket	—	Artikel 14.2 sjätte stycket
—	Artikel 3.1 fjortonde stycket	—	—
—	Artikel 3.2	—	Artikel 14.3
—	Artikel 3.3	—	—
—	Artikel 3.4	—	Artikel 14.4
—	—	Artikel 9.1 andra stycket	Artikel 15.1 första stycket
—	—	Artikel 9.1 tredje stycket	Artikel 15.1 andra stycket
—	—	Artikel 9.2 första meningen	Artikel 15.2 första stycket
—	—	Artikel 9.2 andra meningen	Artikel 15.2 andra stycket
—	—	Artikel 10	Artikel 16
—	—	Artikel 11	Artikel 17
—	—	Artikel 12	—
—	—	Artikel 13	—
—	—	Artikel 14	—
—	—	Artikel 15	—
Artikel 2.5	Artikel 5.1	—	Artikel 18.1
Artikel 2.6	Artikel 5.2	—	Artikel 18.2
Artikel 4	Artikel 4	—	Artikel 19
Artikel 5.1	Artikel 6.1	—	—
Artikel 5.2	Artikel 6.2	Artikel 18	Artikel 20
—	—	Artikel 19.1	Artikel 21 första stycket
—	—	Artikel 19.2	Artikel 21 andra stycket
—	—	Artikel 20	Artikel 22
Artikel 6	Artikel 7	Artikel 21	Artikel 23
—	—	Bilaga I	—
—	—	Bilaga II	—
—	—	—	Bilaga I
—	—	—	Bilaga II

BESLUT

KOMMISSIONENS BESLUT

av den 8 mars 2011

om den åtgärd C 18/10 (f.d. NN 20/10) som Frankrike har genomfört till förmån för leverantörer i flygindustrin (Aero 2008)

[delgivet med nr K(2011) 1378]

(Endast den franska texten är giltig)

(Text av betydelse för EES)

(2011/393/EU)

EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR ANTAGIT DETTA BESLUT

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionsätt, särskilt artikel 108.2 första stycket,

med beaktande av avtalet om Europeiska ekonomiska samarbetsområdet, särskilt artikel 62.1 a,

efter att i enlighet med nämnda artiklar ha gett berörda parter tillfälle att yttra sig ⁽¹⁾, och

av följande skäl:

I. FÖRFARANDE

- (1) Den 17 oktober 2008 inledde kommissionen en utredning på eget initiativ avseende det valutariskstöd som Coface beviljat leverantörer i flygindustrin (nedan kallat *åtgärden*, eller *Aero 2008-garantin*) (CP 294/08).
- (2) Frankrike uppmanades att lämna upplysningar den 4 november 2008, den 15 maj 2009 och den 30 september 2009. Frankrike besvarade uppmaningarna den 8 december 2008, den 18 juni 2009 och den 30 oktober 2009. Samtliga svar registrerades samma dag.
- (3) Ett möte mellan kommissionen och de franska myndigheterna ägde rum den 17 december 2009. Efter detta möte översände Frankrike ytterligare upplysningar den 22 februari 2010.
- (4) Genom en skrivelse av den 20 juli 2010 underrättade kommissionen Frankrike om sitt beslut att inleda det förfarande som anges i artikel 108.2 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt avseende detta stöd.

- (5) Kommissionens beslut om att inleda förfarandet har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning* ⁽²⁾. Kommissionen har uppmanat berörda parter att inkomma med sina synpunkter på åtgärden i fråga.

- (6) Kommissionen har inte mottagit några synpunkter från berörda parter.

- (7) Den 20 september 2010 översände Frankrike sina synpunkter till kommissionen.

- (8) Genom en skrivelse av den 15 november 2010 uppmanade kommissionen Frankrike att inkomma med ytterligare upplysningar. Frankrike svarade genom en skrivelse av den 15 december 2010, som registrerades samma dag av kommissionen.

- (9) Frankrike har lämnat ytterligare upplysningar till kommissionen genom en skrivelse av den 31 januari 2011, som registrerades samma dag av kommissionen.

II. BESKRIVNING AV ÅTGÄRDEN

II.1 Rättslig grund

- (10) De franska myndigheterna har hävdatt att den rättsliga grunden för åtgärden utgjordes av artiklarna L 432–1, L 432–2, R 442–1 och R442-8-4 i försäkringslagen.

II.2 Stödmottagare

- (11) Potentiella stödmottagare för åtgärden är leverantörer i flygindustrin i andra ledet eller lägre i leverantörskedjan ⁽³⁾.

⁽²⁾ Se fotnot 1.

⁽³⁾ Åtgärden berör därmed inte "Tier 1" och "super Tier1", eftersom dessa parter delar riskerna med flygplanstillverkarna.

⁽¹⁾ EUT C 268, 2.10.2010, s. 4.

- (12) Det finns inga begränsningar vad avser stödmottagarnas storlek. Leverantörsföretag där en flygplanstillverkare innehar mer än 25 % av aktiekapitalet godkänns inte.
- (13) Företag i svårigheter är inte berättigade till åtgärden i fråga.
- (14) Leverantörer som är verksamma i Frankrike kan ta del av åtgärden, inbegripet sådana som har en anläggning eller sitt säte i Frankrike och som levererar till flygplanstillverkare etablerade utanför Frankrike. Leverantörer som levererar till en flygplanstillverkare etablerad i ett annat land än Frankrike men inte förfogar över en anläggning i Frankrike omfattas däremot inte av åtgärden.
- (15) Enligt de upplysningar som lämnats av Frankrike är de företag som för närvarande mottar detta stöd AD Industrie, Aerofonctions, Axon Cable och Exameca. Det rör sig om i Frankrike etablerade leverantörer till flygplanstillverkare som i slutet av 2008 beviljades valutariskstöd av Coface.

II.3 Ekonomisk bakgrund

- (16) Enligt Frankrike begär flygplanstillverkarna i ökande utsträckning att leverantörerna inger sina anbud i amerikanska dollar (USD). När dollarkursen är låg skulle sådana medellånga eller långa leveransavtal i dollar skapa problem för franska och andra leverantörer som har sina huvudsakliga kostnader i euroområdet.
- (17) Frankrike har förklarat att vissa företag i flygindustrin har svårigheter att försäkra sig mot valutarisken mellan euron och dollarn på ett sätt som motsvarar deras behov. Instrument för att försäkra sig mot valutarisker är visserligen vanliga på finansmarknaderna, men utformningen av de garantier som erbjuds är inte alltid anpassad till vissa företags särskilda behov. Framför allt uppger de franska myndigheterna att bankerna oftast erbjuder företagen att försäkra sig mot fluktuationerna i växelkursen mellan euron och dollarn under högst två år.

II.4 Beskrivning av åtgärden

- (18) Aero 2008-garantin är en försäkring mot risken för fluktuationer i växelkursen mellan euron och dollarn. Leverantörer inom sektorn för flygplanstillverkning som har ingått leveransavtal i dollar gör en vinst om dollarkursen är stark, men en förlust om den är svag. Tack vare garantin kan de försäkra sig mot förluster i händelse av en svag dollar samtidigt som de i viss mån kan göra vinster i händelse av en stark dollar.
- (19) Stödet förvaltas av Coface. Coface är ett ledande franskt exportkreditföretag. Sedan 2002 tillhör det Natixis-koncernen. Natixis är ett dotterbolag inom BPCE-koncernen, som bildades 2009 när Banque Populaire slogs samman med Caisse d'Épargne.

- (20) Det sammanlagda belopp som ska finansieras begränsar sig till valutarisker rörande leveranser på upp till 500 miljoner euro. Hittills har endast en bråkdel (10 miljoner euro) använts. Berörda företag kan ansöka om stöd genom garantin fram till den 15 december 2012.
- (21) En leverantör till flygindustrin med intresse för Aero 2008 måste ansöka om valutariskförsäkring och visa att försäkringen avser leveranser som faktureras i dollar. Leverantören får då ett erbjudande från Coface som anger omsättningen i dollar och en säkrad dollarkurs. Dessa båda parametrar ska fastställas av den franska exportkredit- och garantikommissionen (*Commission des garanties*) med beaktande av leverantörens ursprungliga ansökan. De belopp som täcks begränsas till en bråkdel av samtliga kontrakt i dollar som ingåtts av den försäkrade. Erbjudandet gäller en period på högst fem år. Leverantören kan acceptera eller avböja erbjudandet från Coface. Den garanterade omsättningen kan inte ändras efter utfärdandet av det godkännande som formaliserar Cofaces garantiåtagande.
- (22) Om dollarkursen är svag i förhållande till garantikursen ska de företag som tecknat garantin få ersättning motsvarande 100 procent av valutakursförlusten från Coface. Om dollarkursen är stark ska företagen betala vinstdelningsersättning till Coface. Det försäkrade företaget kan välja att få 25 eller 50 procent av den dollarkursuppgång som konstaterades vid kursjusteringen. Ersättningen som företaget ska betala till Coface beräknas sedan med ledning av den justerade kursen. Det finns två former av vinstdelningsersättning:
- Alternativ 1: den justerade kursen är lika med den ursprungliga garantikursen minus skillnaden mellan den ursprungliga garantikursen och växelkursen den dag valutasäkringen görs (enligt Europeiska centralbankens dagliga referensväxelkurs, "fixing") med tillämpning av den garanterade procentsatsen för vinstdelningsersättningen.
 - Alternativ 2: samma villkor som i alternativ 1 förutom att vinstdelningsersättningen (det vill säga skillnaden mellan den ursprungliga garantikursen och växelkursen den dag valutasäkringen görs) högst får uppgå till 15 cent.
- (23) Leverantörer som försäkrat sig mot växelrisken betalar ett lägre belopp om dollarn är stark än de skulle motta om dollarkursen relativt sett var svag. Tack vare den vinstdelningsersättning leverantörerna betalar kan de i viss mån tjäna på en stark dollarkurs. Genom att de avstår från en del av sin vinst vid en stark dollarkurs kan de i gengäld minska kostnaden för den premie de måste betala för att försäkra sig mot valutarisken vid en svag dollarkurs.

- (24) De premier som leverantörerna måste betala för att omfattas av Aero 2008 fastställs och faktureras när garantin tecknas. De försäkrade kan välja att betala direkt eller dela upp betalningen. Leverantörer som väljer det senare alternativet betalar 25 procent av premien när kontraktet ingås och resterande belopp den 31 januari för varje år kontraktet löper. I det fallet ska en räntesats motsvarande 12 månaders Euribor plus 60 baspunkter faktureras för att täcka kreditrisken på betalningen av premien ⁽⁴⁾. Av de fyra företag som tecknat garantin har två valt att dela upp betalningen, nämligen AD Industrie och Exameca.
- (25) Leverantörerna ska styrka sina betalningar genom att visa upp fakturor där de inbetalade beloppen anges i dollar.
- (26) Enligt de franska myndigheterna sker alla transaktioner som Coface genomför i samband med Aero 2008 på den franska statens vägnar. Coface använder för detta ändamål ett särskilt bankkonto som innehas av den franska staten. Även om kontot står i den franska statens namn har Coface tillgång till det för att genomföra finansiella transaktioner, exempelvis optionsköp. De premier som betalas av stödmottagarna går direkt in på detta konto. Det betyder att Coface inte står för någon risk eftersom exportkreditföretaget förvaltar åtgärden för statens räkning. Den franska staten står i det här fallet för den finansiella risken i samband med åtgärden.
- (27) Coface fastställer premierna på ad hoc-basis. Enligt de franska myndigheterna återspeglar dessa de marknadspremier som Coface själv betalar för de underliggande kurssäkringsinstrumenten. De finansiella instrument som Coface köper för statliga medel och för statens räkning vid den tidpunkt då garantin erbjuds leverantören, täcker hela valutarisken under hela garantiperioden.
- (28) I händelse av en stark dollarkurs ska leverantören till Coface återbetala ett belopp motsvarande skillnaden mellan garantikursen och referensväxelkursen den dag kontraktet löper ut. Om det försäkrade företaget går i konkurs är Coface skyldigt att för statens räkning uppfylla sitt kontraktsmässiga åtagande att täcka garantin. Den tredje part som köpt löftet om betalning i händelse av en stark dollarkurs mottar betalning från franska statens bankkonto. Den franska staten riskerar att inte få ersättning eller endast delvis få ersättning av den leverantör som gått i konkurs.
- (29) I händelse att leverantörerna delar upp en del av premiebetalningen riskerar den franska staten också att drabbas av förluster om det utelöpande premiebeloppet inte betalas under det år som täcks av garantin.
- (30) Åtgärden lanserades under hösten 2008. Elva företag bad Coface om ett formellt erbjudande och fyra av dessa företag godkändes. För två av företagen sänktes sedan det ursprungligen begärda beloppet. Samtliga erbjudanden godkändes i november och december 2008. Enligt uppgifter som de franska myndigheterna lämnat godkändes inga erbjudanden under 2009 och 2010.
- (31) Av de fyra garantierna löper två till slutet av 2013 (dvs. fem år), en till 2010 (dvs. två år) och en upphörde 2009 (dvs. efter 1 år). De garantier som löper fram till 2013 avser årliga leveransintervall. Det totala värdet på de leveranser som kan komma i fråga är cirka 19 miljoner dollar. Eftersom vissa leverantörer valt att endast valutakurssäkra en del av sina leveranser uppgår garantierna till cirka 12 miljoner dollar. Tre av de fyra leverantörerna har vardera mottagit en garantiersättning på 2,8 miljoner dollar för lägre leveranser. Axon Cable behåller en "bonus" på 25 procent av "vinsten" vid en stark dollarkurs, medan övriga leverantörer behåller 50 procent av "vinsten".
- (32) Följande tabell överlämnades av Frankrike vid mötet i december 2009. I tabellen anges berörda leverantörer och årligen beviljade garantibelopp samt årlig garanterad växelkurs. AD Industrie och Axon Cable har inte godkänt det totalbelopp som erbjudits av Coface.

	AD Industrie	Aerofonctions	Axon Cable	Exameca
2009	—	0,264 milj USD/[...] ^(*)	0,256 milj USD/ [...]	—
2010	2 milj USD/[...]	—	0,384 milj USD/ [...]	2,712 milj USD/ [...]
2011	2 milj USD/[...]	—	0,205 milj USD/ [...]	—
2012	2 milj USD/[...]	—	0,511 milj USD/ [...]	—
2013	2 milj USD/[...]	—	0,511 milj USD/ [...]	—
TOTALT	8 milj USD	0,264 milj USD	1,866 milj USD	2,712 milj USD

⁽⁴⁾ Denna uppgift lämnade Frankrike i sina synpunkter av den 20 september 2010.

	AD Industrie	Aerofonctions	Axon Cable	Exameca
Maxbelopp som utbetalas av Coface	12,7 milj USD	0,264 milj USD	3,74 milj USD	2,712 milj USD
Premier	2,54 %	2,48 %	1,35 %	2,55 %
Bonus	50 %	50 %	25 %	50 %

(*) Affärshemlighet

II.5 Sammanfattning av de tvivel som ledde fram till att det formella granskningsförfarandet inleddes

- (33) Beslutet om att inleda det förfarande som föreskrivs i artikel 108.2 i EUF-fördraget föranleddes av en del tvivel om att det inte skulle finnas inslag av statligt stöd och stödets eventuella förenlighet med bestämmelserna om statligt stöd.
- (34) För det första tvivlade kommissionen på att de premier som de stödmottagande företagen betalade motsvarade marknadspriserna. Närmare bestämt ansåg kommissionen att de franska myndigheterna inte hade visat att de erlagda premierna täckte följande komponenter: Cofaces administrativa kostnader för att förvalta garantin, risken för att leverantören gick i konkurs, kreditrisken vid en uppdelning av premiebetalningen samt en vinstmarginal. Det kunde därför inte uteslutas att leverantörer som tecknat garantin fick en selektiv ekonomisk fördel. Med tanke på att Aero 2008-garantin kunde tillskrivas Frankrike kunde det inte uteslutas att stödet utgjorde ett statligt stöd i den mening som avses i artikel 107.1 i EUF-fördraget.
- (35) För det andra ställde sig kommissionen tvivlande till att det förelåg ett marknadsmisslyckande när det gällde stora, mellanstora och små företags möjlighet att försäkra sig mot inverkan på kort och medellång sikt av fluktuationerna i växelkursen mellan euron och dollarn.
- (36) För det tredje betvivlade kommissionen att stödet hade någon stimulanseffekt, eftersom leverantörerna tycktes få försäkring mot valutarisken om de ansökte om stöd efter att ha undertecknat leveransavtalet.
- (37) För det fjärde uttryckte kommissionen tvivel beträffande stödets proportionalitet, eftersom stödet inte begränsade sig till företag som bevisligen hade svårigheter att få sina banker att bevilja dem försäkring mot valutarisker.
- (38) För det femte tvivlade kommissionen på om stödets eventuella positiva inverkan kunde uppväga den negativa inverkan, så att handelsvillkoren inte ändrades i en sådan utsträckning att det stred mot det gemensamma intresset.

III. SYNUNKTER FRÅN BERÖRDA PARTER

- (39) Kommissionen har inte mottagit några synpunkter från berörda parter.

IV. KOMMENTARER FRÅN FRANKRIKE

- (40) Frankrike anser att de premier som fakturerats inom ramen för Aero 2008 avspeglar marknadsvärdet för den beviljade försäkringen mot valutarisker och att åtgärden i fråga följaktligen inte utgör ett statligt stöd i den mening som avses i artikel 107.1 i EUF-fördraget.
- (41) De franska myndigheterna har till kommissionen överlämnat en detaljerad beskrivning av den metod som ligger till grund för beräkningen av de fakturerade premiebeloppen inom ramen för Aero 2008.
- (42) Frankrike har inkommit med uppgifter som gör det möjligt att fastställa det exakta marknadsvärdet på de finansiella produkter som krävs för att inrätta garantin. Garantin består av finansiella instrument som kombineras för att hålla en jämn utbetalningsprofil: terminsköp av euro och dollar, köp och försäljning av optioner i euro och dollar.
- (43) Marknadsvärdet för dessa finansiella instrument har beräknats med hjälp av programvarudata från Bloomberg, ett av världens ledande företag inom finansiell information. Frankrike har tillhandahållit utdrag ur Bloombergs programvara för samtliga finansiella instrument som använts i garantierna för de fyra leverantörer som har tecknat Aero 2008-garantin.
- (44) De härigenom fastställda marknadsvärdena inkluderar en vinstmarginal för de finansinstitut som Coface köper instrumenten av. Enligt de upplysningar Frankrike har lämnat omfattar de kurssäkringsinstrument som bankerna erbjuder i allmänhet ingen premiebetalning, eftersom banksektorn tar betalt genom garantikurser och optionspriser. Marginalerna i fråga är inbakade i priserna på de finansiella produkter som använts i garantin till leverantörerna och täcks alltså av de premier Coface har fakturerat. När Coface fastställer kursen ser man alltid till att den garanterade terminskursen överstiger de högsta terminskurserna på marknaden under året.

- (45) För att täcka Cofaces extra administrativa kostnader för förvaltningen av åtgärden inkluderas en marginal på 40 baspunkter i premien. Denna marginal motsvarar mellan 17 och 32 procent ⁽⁵⁾ av det totala värdet på de premier som fakturerats de fyra företag som tecknat Aero 2008-garantin.
- (46) De franska myndigheterna har också lämnat en detaljerad förklaring till hur konkursrisken för leverantören har beaktats vid beräkningen av de fakturerade premierna. Såsom beskrivs i skäl 28 kan det medföra en ekonomisk förlust för den franska staten om leverantören går i konkurs vid en stark dollarkurs.
- (47) Risken för att leverantören går i konkurs fastställs av Coface på grundval av Score@rating, ett franskt system för kreditvärdighetsbedömning som inrättades av Coface 2002 och som bygger på företagets tjugoåriga erfarenheter inom företagsrating. Med sitt system Score@rating har Coface av bankkommissionen klassats som externt ratinginstitut (ECAI) för sin verksamhet som kreditvärderingsinstitut i Frankrike. Klassificeringen har skett i enlighet med Basel II-reglerna. I följande tabell visas överensstämmelsen mellan olika erkända ratingsystem ⁽⁶⁾:

ECAI		Coface	Banque de France	Fitch	Moody's	S & P	Riskvikt
Riskkartläggning enligt Basel II (mapping)	1	10 – 9	3++ – 3+	AAA – AA-	Aaa – Aa3	AAA – AA-	20 %
	2	8	3	A+ – A-	A1 – A3	A+ – A-	50 %
	3	7 – 6	4+	BBB+ – BBB-	Baa1 – Baa3	BBB+ – BBB-	100 %
—	4	5 – 4	4 – 5+	BB+ – BB-	Ba1 – Ba3	BB+ – BB-	100 %
	5	3	5 – 6	B+ – B-	B1 – B3	B+ – B-	150 %
	6	2 – 1	8 – 9	CCC + eller under	Caa1 eller under	CCC + eller under	150 %

- (48) Score@rating är en riskklassificering där sannolikheten för fallissemang avgör indelningen i olika riskklasser. Det som analyseras är risken för att företaget går i konkurs eller i motsvarande omfattning ställer in sina betalningar. Varje kreditbetyg, som mäts i en skala från 1 till 10, svarar mot en genomsnittlig andel fallissemang för ett år. I nedanstående tabell anges andel fallissemang under ett år för de olika kreditbetygen enligt Score@rating ⁽⁷⁾:

	Mycket hög risk			Medelhög risk		Låg risk				
Score@rating	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
Andel fallissemang för ett år	25 %	10 %	4 %	2 %	1,3 %	0,7 %	0,4 %	0,15 %	0,05 %	0 %

- (49) För att hantera risken att den försäkrade ställer in sina betalningar vid en stark dollarkurs måste Coface med olika finansiella instrument försäkra sig på en nivå motsvarande sannolikheten för fallissemang ⁽⁸⁾. Med hjälp av Bloombergs programvara är det möjligt att beräkna priset på de instrument som krävs för att täcka kreditrisken noteringsdagen för en garanti. Premien justeras alltså utifrån den risk för fallissemang som fastställs med ledning av Score@rating och kostnaden för de instrument som krävs för att täcka den risken.

⁽⁵⁾ Skillnaden beror på att marginalen för administrativa kostnader är fast, medan övriga komponenter i premiekostnaden är rörliga och beror på företagets egen risk och kostnaden för nödvändiga instrument för att försäkra sig mot valutarisker.

⁽⁶⁾ Källa: Cofaces webbplats http://www.Coface.fr/CofacePortal/ShowBinary/BEA%20Repository/FR_fr_FR/pages/home/wwd/i/_docs/Score@rating.pdf.

⁽⁷⁾ Ibid.

⁽⁸⁾ Det handlar om ett köp av sälloptioner (EUR/USD) med ett strikepris som motsvarar den garanterade terminkursen för (1%-bonus) × det garanterade dollarbeloppet, och ett köp av sälloptioner (EUR/USD) med ett strikepris som motsvarar den garanterade terminkursen minus 15 cent för vinstdelningsersättningen × det garanterade dollarbeloppet vid maximal vinstdelningsersättning.

- (50) De komponenter som beskrivs i skäl 40–49 ligger till grund för beräkningen av de premier som tillämpas inom ramen för Aero 2008-garantin. De franska myndigheterna har specificerat de fakturerade premierna för de fyra leverantörer som tecknat garantin. Det illustreras i följande tabell:

	Axon Cable	Exameca	Ad Industrie	Aerofonction
Noteringsdag	5.12.2008	11.12.2008	14.11.2008	21.10.2008
Cofaces kreditbetyg vid noteringen	(...)	(...)	(...)	(...)
Ingångsår	2009	2010	2010	2009
Slutår	2013	2010	2013	2009
Vinstdelningsersättning	25 %	50 %	50 %	50 %
Vinstdelningsersättning på högst 15 cent?	ja	ja	ja	nej
Betalningsfrist	3 månader	2 månader	3 månader	3 månader
Totalt belopp (USD)	1 865 000	2 712 000	8 000 000	264 000
Garantins marknadsvärde	(...)	(...)	(...)	(...)
Kreditrisk	(...)	(...)	(...)	(...)
Marginal för administrativa kostnader	0,40 %	0,40 %	0,40 %	0,40 %
TOTALT	1,26 %	2,43 %	2,43 %	2,29 %
Coface-premie	1,35 %	2,55 %	2,54 %	2,48 %
Avvikelse kopplad till uppfyllelse-risk ⁽¹⁾	0,09 %	0,12 %	0,11 %	0,19 %

(¹) Det handlar om en premie som täcker volatiliteten på marknaden mellan tidpunkten då kontraktet ingicks och marknadsvillkoren på noteringsdagen och ligger mellan 9 och 19 baspunkter beroende på marknadsvillkoren på noteringsdagen.

- (51) Enligt de franska myndigheterna innebär den här redovisade premistrukturen att garantin är mindre attraktiv än de produkter banksektorn har att erbjuda. De villkor som erbjuds inom ramen för Aero 2008-garantin är alltså inte förmånligare än marknadsvillkoren och premierna avspeglar väl marknadsvärdet för de finansiella produkter som krävs för att inrätta garantin, inklusive en vinstmarginal, Cofaces administrativa kostnader och leverantörernas konkursrisk. Frankrike hävdar därför att åtgärden inte medför några selektiva ekonomiska fördelar och inte utgör ett statligt stöd i den mening som avses i artikel 107.1 i EUF-fördraget.

- (52) Frankrike har också meddelat att sju av de elva företag som fick ett erbjudande från Coface beslutade att tacka nej till detta. Enligt de upplysningar som de franska myndigheterna har lämnat förklarade två av företagen i fråga att bankernas villkor var förmånligare (man

behövde exempelvis inte betala någon premie) och två andra hävdade att de villkor som Coface erbjöd inte var intressanta (bland annat var garantikurserna inte intressanta). Ett företag påpekade att betalningsvillkoren inte var förenliga med den erbjudna garantin, ett annat sade sig slutligen ha lyckats teckna ett kontrakt i euro och ett tredje företag meddelade att förhandlingarna med köparen inte hade slutförts när garantiåtagandet upphörde att gälla.

V. BEDÖMNING AV ÅTGÄRDEN

- (53) En åtgärd utgör enligt artikel 107.1 i EUF-fördraget stöd om det uppfyller följande fyra villkor: den ges av en medlemsstat eller med hjälp av statliga medel, den innebär att vissa företag eller vissa produkter ges en selektiv förmån, den snedvrider eller hotar att snedvrida konkurrensen och den kan påverka handeln mellan medlemsstaterna.

- (54) Såsom påpekas i skäl 34 byggde beslutet om att inleda det formella granskningsförfarandet i första hand på att kommissionen tvivlade på att de premier som de stödmottagande företagen betalat överensstämde med marknadspriserna. Närmare bestämt bedömde kommissionen att de franska myndigheterna inte hade visat att de betalade premierna täckte följande komponenter: Cofaces administrativa kostnader för att förvalta garantin, leverantörens konkursrisk, kreditrisken vid en uppdelning av premiebetalningen samt en vinstmarginal. Det kunde därför inte uteslutas att de leverantörer som tecknat garantin fick en selektiv ekonomisk fördel.
- (55) Kommissionen har analyserat de upplysningar som de franska myndigheterna lämnat sedan det förfarande som föreskrivs i artikel 108.2 i EUF-fördraget inleddes, i syfte att fastställa om åtgärden är förenlig med principen om en investerare i en marknadsekonomi, det vill säga om de villkor som Coface erbjuder är förenliga med de marknadsvillkor som privata aktörer erbjuder.
- (56) Kommissionen noterar först och främst att de franska myndigheterna åtagit sig att se till att Coface för samtliga företag som ansöker om att utnyttja garantin fastställer den tillämpliga premiens andel på grundval av samma metod, såsom den beskrivs främst i avsnitt IV ⁽⁹⁾.
- (57) Kommissionen konstaterar att produkter som är jämförbara med dem Coface erbjuder också finns tillgängliga på marknaden.
- (58) Kommissionen har därefter kontrollerat om marknadspriset för den av Coface fakturerade garantin överensstämmer med det marknadspris som tillämpas av privata aktörer.
- (59) Kommissionen anser att priset på de finansiella instrument som krävs för att inrätta garantin verkligen är marknadspriser, vilket framgår av de utdrag ur Bloombergs programvara som Frankrike har tillhandahållit, och att dessa priser korrekt avspeglas i de premier som Coface har fakturerat.
- (60) Dessutom inkluderar de finansiella produkternas marknadspris en vinstmarginal till förmån för de finansinstitut som sålt de finansiella instrumenten i fråga till Coface.
- (61) De franska myndigheterna har också visat att den extra marginalen på 40 baspunkter faktureras för att täcka Cofaces administrativa kostnader. Såsom beskrivs i punkt 45 utgör den marginalen en väsentlig del av de fakturerade premiernas värde. Kommissionen anser därför att de fakturerade premierna verkligen omfattar en vinstmarginal och en marginal avsedd att täcka Cofaces administrativa kostnader, vilket gör att de tvivel som uttrycktes i samband med att det formella granskningsförfarandet inleddes kan undanröjas. Kommissionen påpekar att en sådan extra marginal inte tillämpas av privata banker, som nöjer sig med att ta ut den marginal som ingår i Bloomberg-databasens pris. Därför kan denna marginal anses överensstämma med marknadspriset. Kommissionen anser också att Frankrike har kunnat visa att risken för leverantörens konkurs ⁽¹⁰⁾ avspeglades korrekt i de fakturerade premiernas pris. För att hantera risken att det försäkrade företaget ställer in sina betalningar måste Coface försäkra sig på en nivå motsvarande sannolikheten för fallissemang, enligt följande:
- Ett köp av sälloptioner (EUR/USD) med ett strikepris som motsvarar den garanterade terminskursen för (1-% bonus) × det garanterade dollarbeloppet.
- Ett köp av sälloptioner (EUR/USD) med ett strikepris som motsvarar den garanterade terminskursen minus 15 cent för vinstdelningsersättningen × det garanterade dollarbeloppet vid maximal vinstdelningsersättning.
- (62) Kreditriskens värde för ett givet år som garantin löper är då lika med produkten av priset på optionerna multiplicerat med sannolikheten för fallissemang under året i fråga. Sannolikheten för fallissemang fastställs med hjälp av ett internationellt erkänt system för kreditvärdering, såsom beskrivs i skäl 47 och 48, som används av Coface och företagets kunder i deras affärsverksamhet. Kommissionen anser att det är befogat att Coface använder sin egen kreditvärdighetsbedömning i stället för att anlita externa ratingföretag eftersom de därigenom kan göra effektivitetsvinster.
- (63) Utifrån de extra upplysningar som de franska myndigheterna har lämnat och de franska myndigheternas åtagande enligt skäl 56 i detta beslut drar kommissionen slutsatsen att det pris Coface har begärt för Aero 2008-garantin överensstämmer med de marknadsvillkor som privata aktörer erbjuder.
- (64) Aero 2008-garantin kan därför anses fungera på ett sätt som överensstämmer med principen om en investerare i en marknadsekonomi. De leverantörer som tecknat garantin har följaktligen inte fått någon ekonomisk fördel.
- (65) Följaktligen är det inte nödvändigt att analysera övriga tvivel som låg till grund för inledandet av det formella granskningsförfarandet. Eftersom det måste föreligga en selektiv ekonomisk fördel för att förekomsten av ett statligt stöd ska kunna påvisas drar kommissionen slutsatsen att Aero 2008-garantin inte utgör ett statligt stöd.

⁽⁹⁾ Skrivelse från de franska myndigheterna av den 20 september 2010.

⁽¹⁰⁾ Om Coface ska betala ut ersättning (vid en låg dollarkurs) slipper man att göra det om företaget går i konkurs, och när företaget enligt garantin ska betala in mer pengar leder en konkurs till motsvarande förlust för staten.

- (66) När det gäller de villkor som Coface har tillämpat vid en uppdelning av premiebetalningen anser kommissionen emellertid att den tillämpade räntesatsen, det vill säga 12 månaders Euribor plus 60 baspunkter, inte kan anses vara i överensstämmelse med marknadspraxis. Framför allt är premien på 60 baspunkter en fast premie som inte justeras i förhållande till leverantörens konkursrisk, eller till säkerhetsnivån. Då Frankrike inte lämnat någon särskild motivering tillämpar kommissionen den metod för att fastställa referens- och diskonteringsräntor som föreskrivs i kommissionens meddelande om en översyn av metoden för att fastställa referens- och diskonteringsräntor ⁽¹¹⁾ (nedan kallat *meddelande om referensräntor*) när den fastställer referensräntan. I en skrivelse av den 31 januari 2011 åtar sig de franska myndigheterna att se till att skillnaden mellan de premier som följer av en tillämpning av Cofaces räntesats och de som fastställs på grundval av referensräntan i meddelandet om referensräntor alltid ska ligga under försumbarhetströskeln och alltid följa alla bestämmelser i kommissionens förordning (EG) nr 1998/2006 om tillämpningen av artiklarna 87 och 88 i fördraget på stöd av mindre betydelse ⁽¹²⁾.
- (67) På grundval av detta åtagande kan kommissionen därför dra slutsatsen att den fakturerade räntan vid uppdelade betalningar inte uppfyller samtliga kriterier i artikel 107.1 i EUF-fördraget och följaktligen inte utgör statligt stöd.

VI. SLUTSATSER

- (68) Mot bakgrund av ovanstående anser kommissionen att Aero 2008-garantin inte utgör ett statligt stöd i den mening som avses i artikel 107.1 i EUF-fördraget.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Den åtgärd som Frankrike har genomfört till förmån för leverantörer i flygindustrin (Aero 2008) utgör inte ett stöd i den mening som avses i artikel 107.1 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt.

Artikel 2

Detta beslut riktar sig till Republiken Frankrike.

Utfärdat i Bryssel den 8 mars 2011.

På kommissionens vägnar

Joaquín ALMUNIA

Vice ordförande

⁽¹¹⁾ EUT C 14, 19.1.2008, s. 6.

⁽¹²⁾ EUT L 379, 28.12.2006, s. 5.

KOMMISSIONENS GENOMFÖRANDEBESLUT

av den 1 juli 2011

om ändring av beslut 2009/821/EG vad gäller förteckningen över gränskontrollstationer och veterinärenheter i Traces

[delgivet med nr K(2011) 4594]

(Text av betydelse för EES)

(2011/394/EU)

EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR ANTAGIT DETTA BESLUT

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktions-sätt,

med beaktande av rådets direktiv 90/425/EEG av den 26 juni 1990 om veterinära och avelstekniska kontroller i handeln med vissa levande djur och varor inom gemenskapen med sikte på att förverkliga den inre marknaden⁽¹⁾, särskilt artikel 20.1 och 20.3,

med beaktande av rådets direktiv 91/496/EEG av den 15 juli 1991 om fastställande av regler för hur veterinärkontroller skall organiseras för djur som importeras till gemenskapen från tredje land och om ändring av direktiven 89/662/EEG, 90/425/EEG och 90/675/EEG⁽²⁾, särskilt artikel 6.4 andra stycket andra meningen,

med beaktande av rådets direktiv 97/78/EG av den 18 december 1997 om principerna för organisering av veterinärkontroller av produkter från tredje land som förs in i gemenskapen⁽³⁾, särskilt artikel 6.2, och

av följande skäl:

(1) I kommissionens beslut 2009/821/EG av den 28 september 2009 om upprättande av en förteckning över godkända gränskontrollstationer, om fastställande av vissa regler för inspektioner som utförs av kommissionens veterinäreexperter och om fastställande av veterinärenheter i Traces⁽⁴⁾ fastställs en förteckning över gränskontrollstationer som godkänts i enlighet med direktiven 91/496/EEG och 97/78/EG. Förteckningen återfinns i bilaga I till det beslutet.

(2) Tyskland har meddelat att gränskontrollstationen vid hamnen i Rostock stängdes den 31 mars 2011. Uppgifterna om den gränskontrollstationen bör därför strykas från förteckningen i bilaga I till beslut 2009/821/EG.

(3) Enligt ett meddelande från Spanien bör upphävandet av godkännandet av gränskontrollstationen vid flygplatsen i Almería inte längre tillämpas. Uppgifterna om den gränskontrollstationen bör därför ändras i enlighet med detta. Dessutom meddelade Spanien att vad gäller gränskontrollstationen vid hamnen i Vigo bör kontrollcentrumet "Pantalán 3" strykas och namnet på kontrollcentrumet "Vieiras" bör ändras till "Puerto Vieira" i alla uppgifter om gränskontrollstationen i bilaga I till beslut 2009/821/EG.

(4) Enligt ett meddelande från Frankrike bör vissa kategorier av produkter av animaliskt ursprung som för närvarande kan kontrolleras vid gränskontrollstationen i Brests hamn läggas till i uppgifterna om den gränskontrollstationen i bilaga I till beslut 2009/821/EG.

(5) Enligt ett meddelande från Italien bör gränskontrollstationerna vid hamnen och flygplatsen i Reggio Calabria, vid hamnen i Olbia och vid flygplatserna i Rimini och Palermo strykas. Dessutom meddelade Italien att endast ett begränsat antal levande djur är tillåtna vid gränskontrollstationen vid flygplatsen i Bologna-Borgo Panigale. Förteckningen över gränskontrollstationer i Italien bör ändras i enlighet med detta.

(6) Enligt ett meddelande från Ungern bör namnet på gränskontrollstationen vid flygplatsen i Budapest ändras till "Budapest-Liszt Ferenc Nemzetközi Repülőtér".

(7) Nederländerna har meddelat att endast djurparksdjur är tillåtna vid kontrollcentrumet "MHS Live" vid gränskontrollstationen i Maastrichts flygplats. Uppgifterna om den gränskontrollstationen bör därför ändras i enlighet med detta.

(8) Enligt ett meddelande från Österrike bör gränskontrollstationen vid flygplatsen i Linz godkännas för alla hovdjur.

(9) Enligt ett meddelande från Portugal bör uppgifterna om gränskontrollstationerna vid hamnarna i Peniche and Setúbal strykas från uppgifterna om den medlemsstaten i bilaga I till beslut 2009/821/EG.

⁽¹⁾ EGT L 224, 18.8.1990, s. 29.

⁽²⁾ EGT L 268, 24.9.1991, s. 56.

⁽³⁾ EGT L 24, 30.1.1998, s. 9.

⁽⁴⁾ EUT L 296, 12.11.2009, s. 1.

- (10) I bilaga II till beslut 2009/821/EG fastställs förteckningen över centrala, regionala och lokala enheter i det integrerade veterinärdatasystemet (Traces).

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

- (11) Enligt meddelanden från Tyskland, Irland, Frankrike och Österrike bör vissa ändringar göras för dessa medlemsstater i förteckningen över centrala, regionala och lokala enheter i Traces i bilaga II till beslut 2009/821/EG.

Bilagorna I och II till beslut 2009/821/EG ska ändras i enlighet med bilagan till det här beslutet.

Artikel 2

Detta beslut riktar sig till medlemsstaterna.

- (12) Beslut 2009/821/EG bör därför ändras i enlighet med detta.

Utfärdat i Bryssel den 1 juli 2011.

- (13) De åtgärder som föreskrivs i detta beslut är förenliga med yttrandet från ständiga kommittén för livsmedelskedjan och djurhälsa.

På kommissionens vägnar

John DALLI

Ledamot av kommissionen

BILAGA

Bilagorna I och II till beslut 2009/821/EG ska ändras på följande sätt:

1. Bilaga I ska ändras på följande sätt:

a) I delen rörande Tyskland ska uppgifterna om hamnen i Rostock utgå.

b) Delen rörande Spanien ska ändras på följande sätt:

i) Uppgifterna om flygplatsen i Almería ska ersättas med följande:

"Almería	ES LEI 4	A		HC(2), NHC(2)	O"
----------	----------	---	--	---------------	----

ii) Uppgifterna om hamnen i Vigo ska ersättas med följande:

"Vigo	ES VGO 1	P	T.C. Guixar	HC, NHC-T(FR), NHC-NT	
			Frioya	HC-T(FR)(2)(3)	
			Frigalsa	HC-T(FR)(2)(3)	
			Pescanova	HC-T(FR)(2)(3)	
			Puerto Vieira	HC-T(FR)(3)	
			Fandicosta	HC-T(FR)(2)(3)	
			Frig. Morrazo	HC-T(FR)(3)"	

c) I delen rörande Frankrike ska uppgifterna om hamnen i Brest ersättas med följande:

"Brest	FR BES 1	P		HC(1)(2), NHC"	
--------	----------	---	--	----------------	--

d) Delen rörande Italien ska ändras på följande sätt:

i) Följande uppgifter ska utgå:

"Olbia	IT OLB 1	P		HC-T(FR)(3)"	
"Palermo(*)	IT PMO 4	A		HC-T(*)"	
"Reggio Calabria(*)	IT REG 1	P		HC(*), NHC(*)"	
"Reggio Calabria(*)	IT REG 4	A		HC(*), NHC(*)"	
"Rimini	IT RMI 4	A		HC(2)(*), NHC(2)(*)"	

ii) Uppgifterna om flygplatsen i Bologna-Borgo Panigale ska ersättas med följande:

"Bologna-Borgo Panigale	IT BLQ 4	A		HC(2), NHC(2)	O(14)"
-------------------------	----------	---	--	---------------	--------

e) I delen rörande Ungern ska uppgifterna om flygplatsen i Budapest ersättas med följande:

"Budapest-Liszt Ferenc Nemzetközi Repülőtér"	HU BUD 4	A		HC(2), NHC-T(CH)(2), NHC-NT(2)	O"
--	----------	---	--	--------------------------------------	----

f) I delen rörande Nederländerna ska uppgifterna om flygplatsen i Maastricht ersättas med följande:

"Maastricht"	NL MST 4	A	MHS Products	HC(2), NHC(2)	
			MHS Live		U, E, O(14)"

g) I delen rörande Österrike ska uppgifterna om flygplatsen i Linz ersättas med följande:

"Linz"	AT LNZ 4	A		HC(2), NHC(2)	U, E, O"
--------	----------	---	--	---------------	----------

h) I delen rörande Portugal ska uppgifterna om hamnarna i Peniche and Setubal utgå.

2. Bilaga II ska ändras på följande sätt:

a) Delen rörande Tyskland ska ändras på följande sätt:

i) Uppgifterna om den lokala enheten "DE47103 WOLFENBÜTTEL, LANDKREIS U. STADT SALZGITTER" ska ersättas med följande:

"DE47103 WOLFENBÜTTEL, LANDKREIS"

ii) Uppgifterna om den lokala enheten "DE16203 GOSLAR, LANDKREIS" ska ersättas med följande:

"DE16203 GOSLAR, LANDKREIS U. SALZGITTER, STADT"

b) Delen rörande Irland ska ändras på följande sätt:

i) Uppgifterna om följande lokala enheter ska utgå:

"IE01100 LAOIS

IE01800 MONAGHAN

IE02400 WESTMEATH"

ii) Uppgifterna om den lokala enheten "IE00900 KILDARE" ska ersättas med följande:

"IE00900 KILDARE/DUBLIN/LAOIS/WEST WICKLOW"

iii) Uppgifterna om den lokala enheten "IE00200 CAVAN" ska ersättas med följande:

"IE00200 CAVAN/MONAGHAN"

iv) Uppgifterna om den lokala enheten "IE01900 OFFALY" ska ersättas med följande:

"IE01900 OFFALY/WESTMEATH"

c) I delen om Frankrike ska uppgifterna om följande lokala enhet utgå:

"FR16400 PYRÉNÉES-ATLANTIQUES (BAYONNE)"

d) Delen rörande Österrike ska ändras på följande sätt:

i) Under uppgifterna om den regionala enheten "AT00100 BURGENLAND" ska uppgifterna om följande lokala enheter läggas till:

"AT00109 MAG. D. FREISTADT EISENSTADT

AT00110 STADTGEMEINDE RUST"

ii) Uppgifterna om den lokala enheten "AT00413 VOEÖCKLABRUCK" ska ersättas med följande:

"AT00413 VOECKLABRUCK"

KOMMISSIONENS GENOMFÖRANDEBESLUT

av den 1 juli 2011

om upphävande av beslut 2006/241/EG om vissa skyddsåtgärder mot vissa produkter med animaliskt ursprung, med undantag av fiskeriprodukter, som har sitt ursprung i Madagaskar

[delgivet med nr K(2011) 4642]

(Text av betydelse för EES)

(2011/395/EU)

EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR ANTAGIT DETTA BESLUT

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktions-sätt,

med beaktande av rådets direktiv 97/78/EG av den 18 december 1997 om principerna för organisering av veterinärkontroller av produkter från tredje land som förs in i gemenskapen ⁽¹⁾, särskilt artikel 22.6, och

av följande skäl:

(1) I kommissionens beslut 2006/241/EG av den 24 mars 2006 om vissa skyddsåtgärder mot vissa produkter med animaliskt ursprung, med undantag av fiskeriprodukter, som har sitt ursprung i Madagaskar ⁽²⁾ fastställs att medlemsstaterna ska förbjuda import av produkter med animaliskt ursprung, med undantag av fiskeriprodukter, snäckor och guano, med ursprung i Madagaskar.

(2) Import av produkter med animaliskt ursprung regleras av flera unionsrättsakter, såsom rådets direktiv 2002/99/EG av den 16 december 2002 om fastställande av djurhälso-regler för produktion, bearbetning, distribution och in-försel av produkter av animaliskt ursprung avsedda att användas som livsmedel ⁽³⁾ och Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1069/2009 av den 21 oktober 2009 om hälsobestämmelser för animaliska biprodukter och därav framställda produkter som inte är avsedda att användas som livsmedel och om upphävande av förord-ning (EG) nr 1774/2002 (förordning om animaliska bi-produkter) ⁽⁴⁾.

(3) Gällande unionslagstiftning om import av produkter med animaliskt ursprung säkerställer att endast produkter med animaliskt ursprung som uppfyller kraven i lagstifningen får importeras till unionen från Madagaskar.

(4) Följaktligen behövs beslut 2006/241/EG inte längre och bör upphöra att gälla.

(5) De åtgärder som föreskrivs i detta beslut är förenliga med yttrandet från ständiga kommittén för livsmedelskedjan och djurhälsa.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Beslut 2006/241/EG ska upphöra att gälla.

Artikel 2

Detta beslut riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Bryssel den 1 juli 2011.

På kommissionens vägnar

John DALLI

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 24, 30.1.1998, s. 9.

⁽²⁾ EUT L 88, 25.3.2006, s. 63.

⁽³⁾ EGT L 18, 23.1.2003, s. 11.

⁽⁴⁾ EUT L 300, 14.11.2009, s. 1.

KOMMISSIONENS GENOMFÖRANDEBESLUT

av den 4 juli 2011

om godkännande av ett laboratorium i Japan för att utföra serologiska tester för kontroll av rabiesvaccins effektivitet

[delgivet med nr K(2011) 4595]

(Text av betydelse för EES)

(2011/396/EU)

EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR ANTAGIT DETTA BESLUT

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktions-sätt,

med beaktande av rådets beslut 2000/258/EG av den 20 mars 2000 om att utse ett särskilt institut med ansvar för att fastställa de kriterier som behövs för att standardisera serologiska tester för kontroll av rabiesvaccins effektivitet ⁽¹⁾, särskilt artikel 3.2, och

av följande skäl:

- (1) I beslut 2000/258/EG utses laboratoriet vid *Agence nationale de sécurité sanitaire de l'alimentation, de l'environnement et du travail* i Nancy (nedan kallat ANSES) (tidigare *Agence française de sécurité sanitaire des aliments*, AFSSA) till särskilt institut med ansvar för att fastställa de kriterier som behövs för att standardisera serologiska tester för kontroll av rabiesvaccins effektivitet.
- (2) Enligt det beslutet ska ANSES dokumentera bedömningen av laboratorier i tredjeländer som har ansökt om att godkännas för att utföra serologiska tester för kontroll av rabiesvaccins effektivitet.
- (3) De behöriga myndigheterna i Japan har ansökt om att ett laboratorium i det tredjelandet ska godkännas för att utföra dessa serologiska tester. ANSES har utfört en bedömning av laboratoriet och lämnade den 4 februari 2011 en positiv bedömningsrapport som stöder denna ansökan.
- (4) Det laboratoriet bör därför godkännas för att utföra serologiska tester för kontroll av rabiesvaccins effektivitet hos hundar, katter och illrar.

- (5) De åtgärder som föreskrivs i detta beslut är förenliga med yttrandet från ständiga kommittén för livsmedelskedjan och djurhälsa.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Följande laboratorium är godkänt för att utföra serologiska tester för kontroll av rabiesvaccins effektivitet hos hundar, katter och illrar i enlighet med artikel 3.2 i beslut 2000/258/EG:

Laboratory Department, Animal Quarantine Service
Ministry of Agriculture, Forestry and Fisheries
11-1, Haramachi, Isogo-ku
Yokohama
Kanagawa 235-0008
JAPAN

Artikel 2

Detta beslut ska tillämpas från och med den 1 augusti 2011.

Artikel 3

Detta beslut riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Bryssel den 4 juli 2011.

På kommissionens vägnar

John DALLI

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 79, 30.3.2000, s. 40.

EUROPEISKA CENTRALBANKENS BESLUT

av den 21 juni 2011

om ackrediteringsförfaranden avseende miljöaspekter och arbetsmiljöfrågor vid tillverkningen av eurosedlar

(ECB/2011/8)

(2011/397/EU)

ECB-RÅDET HAR ANTAGIT DETTA BESLUT

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktions-sätt, särskilt artikel 128.1,

med beaktande av stadgan för Europeiska centralbankssystemet och Europeiska centralbanken, särskilt artikel 16 i denna, och

av följande skäl:

- (1) Enligt artikel 128.1 i fördraget och artikel 16 i stadgan för Europeiska centralbankssystemet och Europeiska centralbanken (nedan kallad *ECBS-stadgan*) har Europeiska centralbanken (ECB) ensamrätt att tillåta utgivning av eurosedlar inom unionen. Denna rätt innefattar behörigheten att vidta åtgärder för att skydda eurosedlarnas ställning som betalningsmedel.
- (2) Unionens miljöpolitik är baserad på principen om miljöintegration, såsom framgår av artikel 11 i fördraget, enligt vilken miljöskyddskraven ska integreras i utformningen och genomförandet av unionens politik och verksamhet, särskilt i syfte att främja en hållbar utveckling. Mot bakgrund av detta förordar Eurosystemet en god miljöledning baserad på ISO 14000-seriens standarder.
- (3) Enligt artikel 9 i fördraget ska unionen, vid fastställandet och genomförandet av sin politik och verksamhet, bl.a. beakta de krav som är förknippade med en hög hälso-skyddsnivå för människor. Mot bakgrund av detta har arbetet med att förebygga och minimera risker för arbetstagarnas hälsa och säkerhet när dessa deltar i tillverkningen av eurosedlar eller råmaterial till dessa högsta prioritet för Eurosystemet. Eurosystemet stöder goda ledningssystem för arbetsmiljö i överensstämmelse med riktlinjerna från Europeiska arbetsmiljöbyrån⁽¹⁾ och OHSAS 18000-seriens standarder.
- (4) Av dessa skäl bör man införa ackrediteringsförfaranden avseende miljöaspekter och arbetsmiljöfrågor för att säkerställa att endast sådana tillverkare som uppfyller minimikraven ges ackreditering för tillverkning av eurosedlar och råmaterial till dessa.

- (5) För att kontrollera att ackrediterade tillverkare av eurosedlar och råmaterial till dessa tillämpar gällande regler avseende miljö och arbetsmiljö behöver ECB regelbundet få tillgång till uppgifter från tillverkarna om hur deras tillverkning av eurosedlar och råmaterial till dessa påverkar miljö och arbetsmiljö.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

AVSNITT I

ALLMÄNNA BESTÄMMELSER

Artikel 1

Definitioner

I detta beslut avses med

- a) nationell centralbank: en nationell centralbank i en medlemsstat som har euron som valuta,
- b) råmaterial för eurosedlar: papper, färg, folie och säkerhets-tråd som används för att tillverka eurosedlar,
- c) produktionsanläggning: varje lokal som en tillverkare använder, eller önskar använda, för tillverkning av eurosedlar eller råmaterial till dessa,
- d) tillverkare: varje enhet som är, eller önskar bli, involverad i tillverkningen av eurosedlar eller råmaterial till dessa,
- e) miljöackreditering: den ställning, vars omfattning framgår av artikel 3, som ECB beviljar en tillverkare och som bekräftar att dennes tillverkning av eurosedlar eller råmaterial till dessa uppfyller de krav som framgår av avsnitt II,
- f) arbetsmiljöackreditering: den ställning, vars omfattning framgår av artikel 4, som ECB beviljar en tillverkare och som bekräftar att dennes tillverkning av eurosedlar eller råmaterial till dessa uppfyller de krav som framgår av avsnitt III,
- g) ackrediterad tillverkare: en tillverkare som erhållit miljö- och arbetsmiljöackreditering,

⁽¹⁾ Finns på <http://osha.europa.eu>.

- h) certifieringsorgan: ett oberoende certifieringsorgan som bedömer tillverkarens ledningssystem för miljöarbete och arbetsmiljöarbete och är behörigt att certifiera en tillverkare som uppfyller de krav som uppställs i ISO 14 000-seriens och OHSAS 18000-seriens standarder,
- i) tillverkning av eurosedlar eller råmaterial till dessa: tillverkning av eurosedlar eller ett råmaterial för eurosedlar,
- j) ECB-arbetsdag: en dag från måndag till fredag, exklusive allmänna helgdagar som ECB iakttar,
- k) tillverkning av tryckplåtar: tillverkning av tryckplåtar för off-settryck eller koppartryck som används vid tillverkningen av eurosedlar,
- l) individuell tillverkning: tillverkning som består av olika omgångar som görs av samma råvaror från samma leverantörer, där sammansättningen är helt homogen och några nya substanser inte introduceras, och samma substanser heller inte förekommer i koncentrationer som överstiger gränsvärdena, enligt vad ECB anger separat.

Artikel 2

Allmänna principer

1. En tillverkare får endast tillverka eurosedlar eller råmaterial till dessa om ECB gett tillverkaren miljöackreditering eller arbetsmiljöackreditering för sådan verksamhet.
2. ECB:s krav för miljöackreditering och arbetsmiljöackreditering är minimikrav. Tillverkare får anta och tillämpa strängare krav, men ECB bedömer endast huruvida tillverkaren efterlever de regler som framgår av detta beslut.
3. Med beaktande av sedelkommitténs synpunkter får direktionen fatta alla beslut som rör en tillverkarens miljö- och arbetsmiljöackreditering, och direktionen ska informera ECB-rådet om sina beslut.
4. En ackrediterad tillverkare får endast tillverka eurosedlar eller råmaterial till dessa vid produktionsanläggningar för vilka tillverkaren erhållit a) miljöackreditering och b) arbetsmiljöackreditering, utan hinder av annan ackreditering som beviljats med stöd av någon annan ECB-rättsakt.
5. Kostnader samt därmed sammanhängande förluster som en tillverkare åsamkas i samband med tillämpningen av detta beslut ska bäras av tillverkaren.
6. ECB ska uppställa separata tekniska anvisningar för de krav som tillverkarna ska uppfylla för att erhålla miljöackreditering och arbetsmiljöackreditering.

Artikel 3

Miljöackreditering

1. Ackreditering enligt ISO 14000-seriens standarder för miljöledningssystem ska ske enligt det förfarande som framgår av avsnitt II. En tillverkare får endast tillverka eurosedlar eller råmaterial till dessa om ECB gett tillverkaren miljöackreditering för sådan verksamhet.
2. En tillverkare kan endast erhålla miljöackreditering för tillverkning av eurosedlar eller råmaterial till dessa om
 - a) tillverkaren uppfyller standarden ISO 14001 för en viss produktionsanläggning där tillverkning av eurosedlar eller råmaterial till dessa ska ske samt ett certifieringsorgan har intygat detta,
 - b) när det gäller tryckerier, produktionsanläggningen befinner sig i en medlemsstat,
 - c) när det inte gäller tryckerier, produktionsanläggningen befinner sig i en medlemsstat eller i en Efta-medlemsstat.
3. Direktionen får i enskilda fall, med beaktande av synpunkter från sedelkommittén, bevilja undantag från reglerna om var en anläggning ska vara belägen enligt punkt 2 b och c. ECB-rådet ska omgående informeras om sådana beslut. Direktionen ska följa alla beslut som ECB-rådet fattar i frågan.
4. Om inte annat följer av ett beslut som fattats enligt artikel 13 eller 14 ska tillverkare beviljas miljöackreditering för en period om tre år.
5. En miljöackrediterad tillverkare får inte lägga ut tillverkning av eurosedlar eller råmaterial till dessa till någon annan produktionsanläggning eller en tredje part, inbegripet tillverkarens dotterbolag och intressebolag, utan att först ha inhämtat ECB:s skriftliga medgivande.

Artikel 4

Arbetsmiljöackreditering

1. Ackreditering enligt standarden OHSAS 18001 om ledningssystem för arbetsmiljö ska ske enligt det förfarande som framgår av avsnitt III. En tillverkare får endast tillverka eurosedlar eller råmaterial till dessa om ECB gett tillverkaren arbetsmiljöackreditering för sådan verksamhet.
2. En tillverkare kan endast erhålla arbetsmiljöackreditering för tillverkning av eurosedlar eller råmaterial till dessa om
 - a) tillverkaren uppfyller standarden OHSAS 18001 för en viss produktionsanläggning där tillverkning av eurosedlar eller råmaterial till dessa ska ske samt ett certifieringsorgan har intygat detta,

b) när det gäller tryckerier, produktionsanläggningen befinner sig i en medlemsstat,

c) när det inte gäller tryckerier, produktionsanläggningen befinner sig i en medlemsstat eller i en Efta-medlemsstat.

3. Direktionen får i enskilda fall, med beaktande av synpunkter från sedelkommittén, bevilja undantag från reglerna om var en anläggning ska vara belägen enligt punkt 2 b och c. ECB-rådet ska omgående informeras om sådana beslut. Direktionen ska följa alla beslut som ECB-rådet fattar i frågan.

4. Om inte annat följer av ett beslut som fattats enligt artikel 13 eller 14 ska tillverkare beviljas arbetsmiljöackreditering för en period om tre år.

5. En arbetsmiljöackrediterad tillverkare får inte lägga ut tillverkning av eurosedlar eller råmaterial till dessa till någon annan produktionsanläggning eller en tredje part, inbegripet tillverkarens dotterbolag och intressebolag, utan att först ha inhämtat ECB:s skriftliga medgivande.

AVSNITT II

FÖRFARANDET FÖR MILJÖACKREDITERING

Artikel 5

Inledande ansökan

1. En tillverkare som önskar tillverka eurosedlar eller råmaterial till dessa ska inkomma med en skriftlig ansökan till ECB i syfte att inleda förfarandet för miljöackreditering. Denna inledande ansökan ska innehålla

- a) uppgifter om produktionsanläggningen och dess belägenhet,
 - b) en kopia av ISO 14001 certifieringen för den aktuella anläggningen,
 - c) en sammanfattning (på engelska) av den senaste årliga revisionsrapporten som certifieringsorganet utfärdat,
 - d) en årsrapport (på engelska) som, med hjälp av en förlaga som ECB tillhandahåller, beskriver hur det interna miljöledningssystemet genomförts.
2. ECB ska kontrollera huruvida den dokumentation som tillverkaren lämnat i sin inledande ansökan är fullständig. ECB ska underrätta tillverkaren om resultaten av denna kontroll inom 30 ECB-arbetsdagar, räknat från den dag då den inledande ansökan inkom. ECB får förlänga denna tidsfrist en gång och ska skriftligen informera tillverkaren om detta. I samband med att ECB utför denna kontroll kan den begära in kompletterande information från tillverkaren avseende de krav som anges i punkt 1. Om ECB begär in kompletterande information ska den underrätta tillverkaren om resultaten av denna kontroll inom 20 ECB-arbetsdagar, räknat från den dag då den kompletterande informationen inkom.

3. ECB ska, inom de tidsfrister som framgår av punkt 2, avslå den inledande ansökan och skriftligen underrätta tillverkaren om sitt beslut och motivet för detta om

- a) tillverkaren inte tillhandahåller den information som krävs enligt punkt 1,
- b) tillverkaren inte tillhandahåller kompletterande information som ECB begär enligt punkt 2 inom rimligt tid som parterna gemensamt kommit överens om,
- c) tillverkarens miljöackreditering har återkallats och den förbudsperiod för förnyad ansökan som anges i beslutet om återkallelse inte har löpt ut,
- d) produktionsanläggningens belägenhet ej uppfyller de krav som anges i artikel 3.2 b eller c.

Artikel 6

Miljöackreditering

1. Om ECB godkänner den inledande ansökan enligt artikel 5.2 ska tillverkaren erhålla miljöackreditering.

2. I ECB:s beslut att bevilja en tillverkare miljöackreditering ska klart anges

- a) tillverkarens namn,
 - b) produktionsanläggningen för vilken miljöackreditering beviljas samt dess adress,
 - c) miljöackrediteringens sista giltighetsdag,
 - d) särskilda villkor avseende punkterna b och c.
3. En tillverkare ska beviljas miljöackreditering för en period om tre år som därefter kan förlängas. Om en tillverkare som beviljats miljöackreditering ansöker om en förnyad miljöackreditering före miljöackrediteringens sista giltighetsdag, fortsätter miljöackrediteringen att gälla fram till dess att ECB fattat ett beslut enligt punkt 1.
4. Om ECB avslår en ansökan om miljöackreditering kan tillverkaren inleda ett omprövningsförfarande enligt artikel 15.

DEL III

FÖRFARANDET FÖR ARBETSMILJÖACKREDITERING

Artikel 7

Inledande ansökan

1. En tillverkare som önskar tillverka eurosedlar eller råmaterial till dessa ska inkomma med en skriftlig ansökan till ECB i syfte att inleda förfarandet för arbetsmiljöackreditering. Denna inledande ansökan ska innehålla

- a) uppgifter om produktionsanläggningen och dess belägenhet,
- b) en kopia av OHSAS 18001 certifieringen för den aktuella anläggningen,
- c) en sammanfattning (på engelska) av den senaste årliga revisionsrapporten som certifieringsorganet utfärdat,
- d) en årsrapport (på engelska) som, med hjälp av en förlaga som ECB tillhandahåller, beskriver hur det interna arbetsmiljöledningssystemet genomförts.

2. ECB ska kontrollera huruvida den dokumentation som tillverkaren lämnat i sin inledande ansökan är fullständig. ECB ska underrätta tillverkaren om resultaten av denna kontroll inom 30 ECB-arbetsdagar, räknat från den dag då den inledande ansökan inkom. ECB får förlänga denna tidsfrist en gång och ska skriftligen informera tillverkaren om detta. I samband med att ECB utför denna kontroll kan den begära in kompletterande information från tillverkaren avseende de krav som anges i punkt 1. Om ECB begär in kompletterande information ska den underrätta tillverkaren om resultaten av denna kontroll inom 20 ECB-arbetsdagar, räknat från den dag då den kompletterande informationen inkom.

3. ECB ska, inom de tidsfrister som framgår av punkt 2, avslå den inledande ansökan och skriftligen underrätta tillverkaren om sitt beslut och motivet för detta om

- a) tillverkaren inte tillhandahåller den information som krävs enligt punkt 1,
- b) tillverkaren inte tillhandahåller kompletterande information som ECB begär enligt punkt 2 inom rimligt tid som parterna gemensamt kommit överens om,
- c) tillverkarens arbetsmiljöackreditering har återkallats och den förbudsperiod för förnyad ansökan som anges i beslutet om återkallelse inte har löpt ut,
- d) produktionsanläggningens belägenhet ej uppfyller de krav som anges i artikel 4.2 b eller c.

Artikel 8

Arbetsmiljöackreditering

1. Om ECB godkänner den inledande ansökan enligt artikel 7.2 ska tillverkaren erhålla arbetsmiljöackreditering.

2. I ECB:s beslut att bevilja en tillverkare arbetsmiljöackreditering ska klart anges

- a) tillverkarens namn,
- b) produktionsanläggningen för vilken arbetsmiljöackreditering beviljas samt dess adress,

- c) arbetsmiljöackrediteringens sista giltighetsdag,
- d) särskilda villkor avseende punkterna b och c.

3. En tillverkare ska beviljas arbetsmiljöackreditering för en period om tre år som därefter kan förlängas. Om en tillverkare som beviljats arbetsmiljöackreditering ansöker om en förnyad arbetsmiljöackreditering före arbetsmiljöackrediteringens sista giltighetsdag, fortsätter arbetsmiljöackrediteringen att gälla fram till dess att ECB fattat ett beslut enligt punkt 1.

4. Om ECB avslår en ansökan om arbetsmiljöackreditering kan tillverkaren inleda ett omprövningsförfarande enligt artikel 15.

DEL IV

FORTLÖPANDE SKYLDIGHETER

Artikel 9

Fortlöpande skyldigheter för ackrediterade tillverkare

1. En ackrediterad tillverkare ska skriftligen och utan opåkalat dröjsmål underrätta ECB om

- a) ett förfarande för likvidation eller rekonstruktion eller något annat liknande förfarande inleds mot tillverkaren,
- b) en likvidator, konkursförvaltare, god man eller liknande utses för tillverkaren,
- c) han planerar att anlita en underleverantör eller tredje part vid tillverkning av eurosedlar eller råmaterial till dessa för vilka tillverkaren har beviljats miljö- och arbetsmiljöackreditering,
- d) förändringar som har genomförts efter det att miljö- och arbetsmiljöackrediteringen har beviljats och som påverkar eller kan påverka möjligheten att uppfylla villkoren för miljö- och arbetsmiljöackrediteringen,
- e) förändrad kontroll över den ackrediterade tillverkaren på grund av förändrad ägarstruktur eller något annat skäl.

2. En ackrediterad tillverkare ska, för den relevanta produktionsanläggningen, ge ECB följande:

- a) En kopia av intyget avseende ledningssystemet för miljö- och arbetsmiljöarbetet varje gång det intyg som avses i artiklarna 3.2 a och 4.2 a förnyas.
- b) Sammanfattningarna (på engelska) av de senaste revisionsrapporterna avseende miljö- och arbetsmiljöarbetet som respektive certifieringsföretag utfärdat ska lämnas in inom fyra månader efter varje kalenderårs utgång.

- c) Med hjälp av de förlagor som ECB tillhandahåller enligt artiklarna 5.1 d och 7.1 d ska årliga rapporter (på engelska) om de interna miljö- och arbetsmiljöledningssystemen tas fram och lämnas in inom fyra månader efter varje kalenderårs utgång.
- d) Årsvisa sammanfattningar med allmän information och miljödata om årlig konsumtion och emissioner till följd av tillverkningen av eurosedlar eller råmaterial i enlighet med ECB:s frågeformulär avseende miljöarbete; dessa ska överlämnas till ECB inom fyra månader efter varje kalenderårs utgång.

3. Om en ackrediterad tillverkare är ett tryckeri ska denne därutöver:

- a) Analysera de kemiska substanser som framgår av förteckningen som avses i artikel 10.1 som utförs av laboratorier som framgår av förteckningen som avses i artikel 10.2. Dessa analyser ska genomföras på färdiga eurosedlar enligt de standardregler som fastställs minst en gång för varje individuell produktion samt därutöver om en ackrediterad tillverkare anser det vara nödvändigt för att kontrollera att gränsvärdena för de kemiska substanserna inte överskrids. Den ackrediterade tillverkaren ska, med hjälp av ECB:s förlaga för analysrapportering, informera ECB om varje enskild analys.
- b) Inom fyra månader efter varje kalenderårs slut, med hjälp av den förlaga för resultatrapportering som ECB tillhandahåller, rapportera de resultat som de laboratorier som har genomfört de analyser som avses i punkt a har levererat.
- c) Ingå leveransavtal med leverantörer av råmaterial till eurosedlar som inkluderar skyldigheter för leverantören att säkerställa att de kemiska substanserna i det råmaterial till eurosedlar som denne tillverkar inte överstiger de gränsvärden som avses i artikel 10.1 när de analyseras i färdiga eurosedlar enligt punkt 3 a. För att uppfylla detta krav ska den ackrediterade tillverkaren förse leverantören av råmaterial till eurosedlar med all nödvändigt dokumentation. Leverantören av råmaterial till eurosedlar får använda sig av de laboratorier som anges i förteckningen som avses i artikel 10.2 för sina egna analysbehov.
- d) Säkerställa att ett företag som tillverkar tryckplåtar, som tryckeriet använder som underleverantör, har certifierat berörda produktionsanläggningar enligt ISO 14001 och OHSAS 18001.

4. En ackrediterad tillverkare ska hemlighålla alla tekniska detaljer som rör miljö- och arbetsmiljökrav som avses i artikel 2.6.

Artikel 10

Fortlöpande skyldigheter för ECB

1. ECB ska upprätta en förteckning över de kemiska substanser som ska analyseras och de gränsvärden som gäller för dessa. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 19, ska ett över-

skridande av dessa gränsvärden, inklusive de fall som avses i artikel 9.3 c, inte ha några konsekvenser för tillverkarens arbetsmiljöackreditering.

2. ECB ska föra en förteckning över laboratorier som ska användas för att analysera förekomsten och koncentrationen av de kemiska substanser som finns på den lista som avses i punkt 1. De analysmetoder som ska tillämpas anges separat.

3. ECB ska informera ackrediterade tillverkare så snart de förteckningar som avses i punkterna 1 och 2 uppdateras.

AVSNITT V

FÖLJDER AV BRISTANDE EFTERLEVNAD

Artikel 11

Bristande efterlevnad

Om en ackrediterad tillverkare inte uppfyller de krav som framgår av artikel 9 eller om den information som överlämnas till ECB enligt artikel 9.2 b, c och d samt artikel 9.3 a och b är ofullständig, ska detta bedömas som att tillverkaren inte uppfyller kraven för miljö- eller arbetsmiljöackreditering.

Artikel 12

Skriftlig observation

1. Vid sådana fall av bristande efterlevnad som omnämns i artikel 11 ska ECB göra en skriftlig observation till den ackrediterade tillverkaren och fastställa en tidsfrist inom vilken denne ska åtgärda bristerna.

2. Den skriftliga observationen ska ange att a) om fallet av bristande efterlevnad inte har åtgärdats inom den tidsfrist som avses i punkt 1 eller b) om det handlar om ett upprepat fall av bristande efterlevnad inom den tidsfrist som avses i punkt 1, ECB kommer att fatta ett beslut enligt artikel 13.

Artikel 13

Tillfällig upphävning av miljö- eller arbetsmiljöackrediteringen avseende nya beställningar

1. Om man inom den tidsfrist som framgår av artikel 12.1 konstaterar att den bristande efterlevnaden inte åtgärdats eller att det förekommer ett andra fall av bristande efterlevnad, men den ackrediterade tillverkaren visar att han sannolikt kan åtgärda den bristande efterlevnaden, ska ECB fatta ett beslut där den

a) tillsammans med den ackrediterade tillverkaren fastställer en tidsfrist inom vilken denne ska åtgärda den bristande efterlevnaden, och

b) tillfälligt upphäver den ackrediterade tillverkarens ackreditering vad gäller dennes möjlighet att acceptera nya uppdrag för tillverkningen av eurosedlar eller råmaterial till dessa, inbegripet deltagande i anbudsförfaranden som avser tillverkning av eurosedlar eller råmaterial till dessa, fram till dess att den tidsfrist som omnämns i punkt a gått ut eller, om den bristande efterlevnaden åtgärdats inom denna tidsfrist, fram till dess att den bristande efterlevnaden har åtgärdats.

2. Om den ackrediterade tillverkaren inte visar att han sannolikt kan åtgärda den bristande efterlevnaden som avses i punkt 1 ska ECB fatta ett beslut enligt artikel 14.

Artikel 14

Återkallelse av miljö- eller arbetsmiljöackrediteringen

1. ECB ska återkalla en ackrediterad tillverkarens miljö- och arbetsmiljöackreditering om a) denne inte kan åtgärda ett fall av bristande efterlevnad som avses i artikel 13.1 a eller b) enligt artikel 13.2.

2. I sitt beslut om återkallelse ska ECB ange det tidigare datum då den ackrediterade tillverkaren på nytt får ansöka om ackreditering.

Artikel 15

Omprövning av beslut

1. Om ECB fattar ett beslut

a) att avslå en begäran att inleda ett förfarande för miljö- eller arbetsmiljöackreditering,

b) att inte bevilja miljö- eller arbetsmiljöackreditering,

c) enligt artiklarna 12–14,

får tillverkaren eller den ackrediterade tillverkaren inom trettio ECB-arbetsdagar efter det att ett sådant beslut har meddelats lämna en skriftlig begäran till ECB-rådet om omprövning av beslutet. Tillverkaren eller den ackrediterade tillverkaren ska ange skälen för sin begäran och bifoga all information som han åberopar.

2. Om tillverkaren eller den ackrediterade tillverkaren uttryckligen begär det, och motiverar sin begäran, får ECB-rådet tillfälligt upphäva tillämpningen av det beslut som ska omprövas.

3. ECB-rådet ska, inom två månader efter mottagandet av begäran, granska beslutet och skriftligen meddela tillverkaren eller den ackrediterade tillverkaren sitt beslut med angivande av grunderna härför.

4. Punkterna 1–3 ska tillämpas utan att det påverkar rättigheter som framgår av artiklarna 263 och 265 i fördraget.

AVSNITT VI

MILJÖARBETET

Artikel 16

Information om den ackrediterade tillverkarens miljöarbete

För att bättre kunna kontrollera den ackrediterade tillverkarens miljöarbete kan ECB kräva att den ackrediterade tillverkaren lämnar mer specifik information eller förtydligar de uppgifter

som lämnats i ECB:s frågeformulär avseende miljöarbetet som avses i artikel 9.2 d. Vid behov kan ECB kräva att den ackrediterade tillverkaren ska komma till ECB:s lokaler för ett möte. ECB kan också besluta att, med den ackrediterade tillverkarens samtycke och i överensstämmelse med alla säkerhetskrav som gäller hos den ackrediterade tillverkaren, besöka driftsstället. Den ackrediterade tillverkaren kan också bjuda in ECB att besöka dennes driftsställe för att verifiera de uppgifter som gjorts i ECB:s frågeformulär avseende miljöarbetet.

AVSNITT VII

SLUTBESTÄMMELSER

Artikel 17

ECB: register över ackrediteringar

1. ECB ska upprätta ett register över miljö- och arbetsmiljöackrediteringar som

a) innehåller uppgifter om vilka tillverkare och produktionsanläggningar som har beviljats miljö- och arbetsmiljöackreditering,

b) för varje produktionsanläggning anger den typ av tillverkning av eurosedlar eller råmaterial till dessa som miljö- och arbetsmiljöackrediteringen avser,

c) anger giltighetstiden för miljö- och arbetsmiljöackrediteringarna.

2. Om ECB fattar ett beslut enligt artikel 13 ska ECB ange åtgärdens varaktighet.

3. Om ECB fattar ett beslut enligt artikel 14 ska ECB avlägsna tillverkarens namn från registret.

4. ECB ska ge samtliga nationella centralbanker och ackrediterade tillverkare tillgång till en förteckning över de ackrediterade tillverkarna i registret samt även uppdateringar därav.

Artikel 18

Årlig rapport

1. Med utgångspunkt från den information som de ackrediterade tillverkarna lämnar ska ECB sammanställa en årlig rapport om vilka konsekvenser tillverkningen av eurosedlar och råmaterial till dessa har för miljön och arbetsmiljön.

2. ECB ska offentliggöra information om vilka konsekvenser tillverkningen av eurosedlar och råmaterial till dessa har för miljön och arbetsmiljön i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1367/2006 av den 6 september 2006 om tillämpning av bestämmelserna i Århuskonventionen om tillgång till information, allmänhetens deltagande i beslutsprocesser och tillgång till rättslig prövning i miljöfrågor på gemenskapens institutioner och organ ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ EUT L 264, 25.9.2006, s. 13.

*Artikel 19***Övergångsbestämmelse**

Från och med 2016 års tillverkning av eurosedlar ska de nationella centralbankerna inte validera tryckta eurosedlar med kemiska substanser som överstiger de gränsvärden som avses i artikel 10.1.

*Artikel 20***Ikraftträdande**

Detta beslut träder i kraft dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Det ska tillämpas från och med 2013 års tillverkning av eurosedlar.

Utfärdat i Frankfurt am Main den 21 juni 2011.

Jean-Claude TRICHET
ECB:s ordförande

PRENUMERATIONSPRISER 2011 (exkl. moms, inkl. frakt och porto)

<i>Europeiska unionens officiella tidning</i> , L- och C-serierna, endast pappersversion	22 officiella EU-språk	1 100 euro per år
<i>Europeiska unionens officiella tidning</i> , L- och C-serierna, pappersversion + årsutgåva på dvd	22 officiella EU-språk	1 200 euro per år
<i>Europeiska unionens officiella tidning</i> , L-serien, endast pappersversion	22 officiella EU-språk	770 euro per år
<i>Europeiska unionens officiella tidning</i> , L- och C-serierna, månatlig (kumulativ) utgåva på dvd	22 officiella EU-språk	400 euro per år
Tillägg till <i>Europeiska unionens officiella tidning</i> (S-serien), meddelanden och offentliga kontrakt, dvd, 1 nummer per vecka	flerspråkig: 23 officiella EU-språk	300 euro per år
<i>Europeiska unionens officiella tidning</i> , C-serien – allmänna uttagningsprov	Antal språk beroende på uttagningsprov	50 euro per år

Europeiska unionens officiella tidning (EUT) ges ut på EU:s officiella språk, och det går att prenumerera på den i 22 olika språkversioner. Den består av två serier: L (lagstiftning) och C (meddelanden och upplysningar).

Varje språkversion kräver en separat prenumeration.

Enligt rådets förordning (EG) nr 920/2005 som offentliggjordes i EUT L 156 av den 18 juni 2005 är Europeiska unionens institutioner under en övergångsperiod inte skyldiga att avfatta och offentliggöra alla rättsakter på iriska. Den iriska utgåvan av EUT säljs därför separat.

En prenumeration på tillägget till EUT (S-serien: meddelanden och offentliga kontrakt) omfattar en flerspråkig dvd med alla de 23 officiella språkversionerna.

Prenumeranter på EUT kan på begäran få de olika bilagorna till tidningen. När en bilaga ges ut meddelas prenumeranterna detta genom ett "meddelande till läsarna" i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Försäljning och prenumeration

Prenumerationer på olika tidskrifter, såsom *Europeiska unionens officiella tidning*, kan beställas från någon av våra kommersiella distributörer. En lista över dessa finns på följande Internetadress:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_sv.htm

Via EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) har du kostnadsfritt direkt tillgång till Europeiska unionens lagstiftning. På webbplatsen kan du söka i *Europeiska unionens officiella tidning* samt i fördrag, lagstiftning, rättspraxis och förberedande rättsakter.

Mer information om Europeiska unionen finns på <http://europa.eu>

Europeiska unionens publikationsbyrå
2985 Luxemburg
LUXEMBURG

SV